

Opinia națională

Săptămânal de opinie, informație și idei de larg interes național

Momentul

Alba

Iulia

este un moment culminant și cardinal în istoria poporului român. Valoarea și însemnătatea lui istorică rămân neștirbite pentru totdeauna. El constituie o treaptă, și încă una înaltă, în dezvoltarea națiunii române.

1 Decembrie 1918

Un vis de veacuri împlinit

Prof. univ. dr. Ștefan LACHE

În fiecare an, la 1 Decembrie, cinstim Marea Unire din 1918 – dată simbol a unității românești, înscrisă pe traiectoria unei permanențe a istoriei noastre. În această zi, devenită printr-o înțeleaptă hotărâre Ziua națională a României, în urmă cu 84 de ani, la Alba-Iulia, capitala primei uniri înfăptuite de Mihai Viteazul, la 1600, „Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți unirea decretează a celor români și a tuturor teritoriilor locuite de dănsii cu România”.

Actul de la 1 Decembrie 1918 a marcat finalul procesului de realizare a unității statale românești. El a fost precedat de celelalte momente cardinale: Unirea Basarabiei și a Bucovinei cu România. La 27 martie 1918, Sfatul Țării, întrunit la Chișinău „în puterea dreptului istoric și a dreptului de neam, pe baza principiului că noroadele singure să-și hotărască soarta lor”, a declarat că „Basarabia se unește pentru totdeauna, ca fiică cu mama sa România”. A urmat, la 28 noiembrie 1918, Congresul General al Bucovinei, întrunit în sala sinodală a palatului metropolitan din Cernăuți, care „întrupând suprema putere a țării și fiind investit cu singura putere legiuitoare, în numele suveranității naționale”, a hotărât „Unirea necondiționată și pe vecie a Bucovinei, în vechile ei hotare până la Ceremuș, Colacin și Nistru, cu Regatul României”.

Anul 1918 a adus astfel României cea mai mare împlinire din întreaga sa istorie modernă: unitatea politică a tuturor românilor. Deciziile de unire adoptate la

Chișinău, Cernăuți și Alba-Iulia au avut drept fundament unitatea etnică, de limbă și cultură a românilor de pretutindeni, unitate păstrată în conștiința lor de-a lungul secolelor și întruchipată adesea în acțiuni comune pentru emancipare națională și politică.

La începuturile evului mediu, românii și-au creat două state proprii – Țara Românească și Moldova –, care au supraviețuit până în epoca modernă și prin care ei și-au asigurat cadrul politic de conservare și de apărare ca popor. Spre aceste state au gravitat cu timpul și românii care au ajuns să trăiască sub stăpâniri străine, mai ales sub cea a Ungariei.

Unitatea românească, cuprinsă în limitele naturale pe care i le-au trasat în decursul timpului, condițiile geografice și sensul misiunii sale în Europa se afirmă, în ciuda tuturor vicisitudinilor. Conștiința unității de limbă și origine ajunge la împlinire maximă în secolul al XIX-lea, secolul naționalităților. Ideea unității politice românești are de acum contururi mai clare și obiective precise. Dezmembrările teritoriale și destinul potrivit care, aparent, amplificau separatismul statal, n-au știrbit unitatea spirituală a românilor. N-au știrbit-o nici anexarea Banatului (1718) și a Bucovinei naționale”, a hotărât „Unirea necondiționată și pe vecie a Bucovinei, în vechile ei hotare până la Ceremuș, Colacin și Nistru, cu Regatul României”.

„Unitatea românească – arată istoricul Gheorghe Brătianu – nu a așteptat pentru a exista să primească o coroană consacrată la Roma sau Bizanț. Se poate

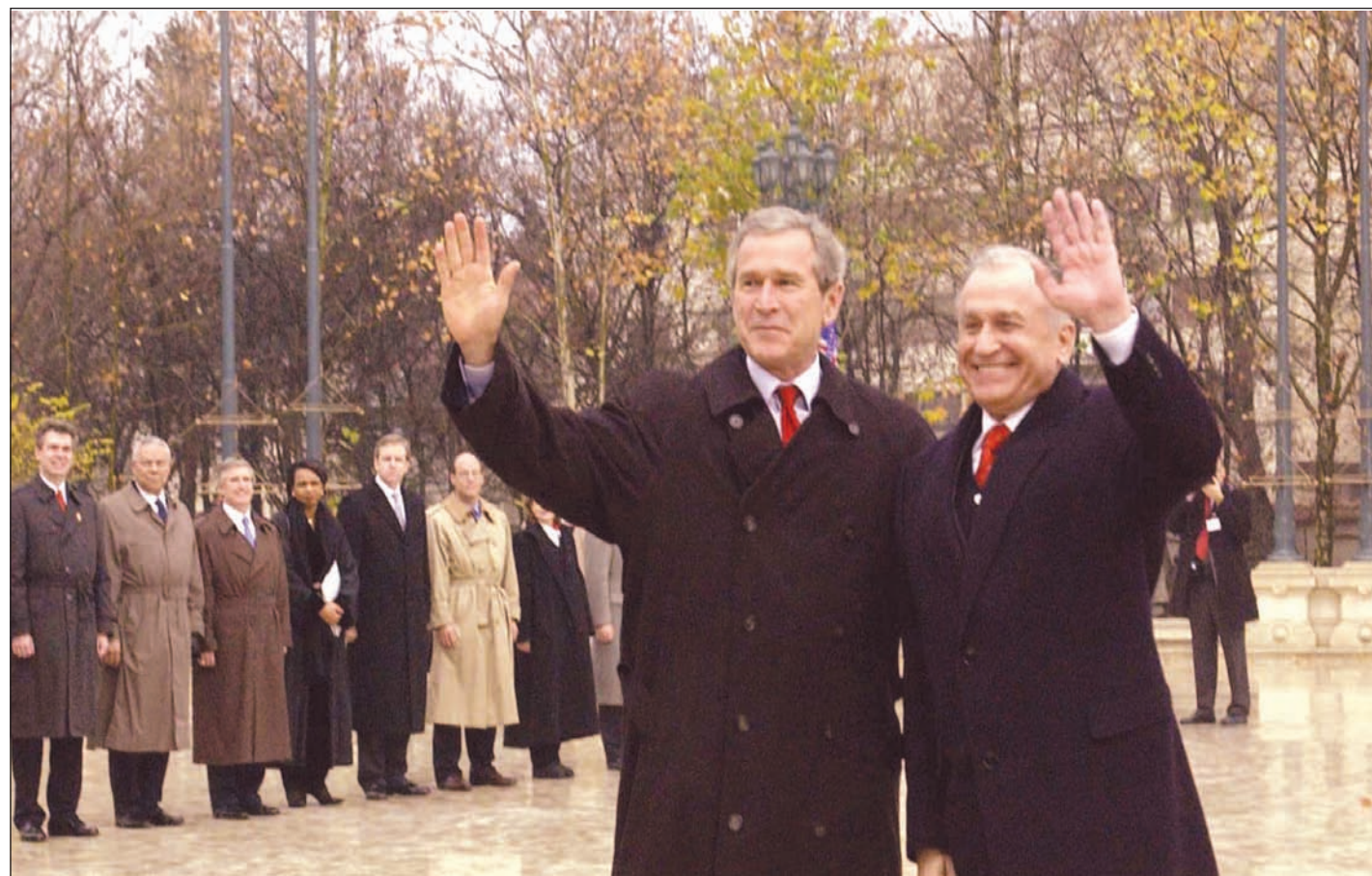
spune că o configurație naturală – sau dacă preferați termenii lui Bossuet, însăși voința Providenței – a pus pe fruntea poporului român singura coroană pe care acesta o revendică: cea a munților săi, Corona Montium, care înconjoară cu zidurile sale crenelate Dacia antică și pe care o menționează cele mai vechi descrieri ale acestui pământ, unde avea să se desfășoare cronică istoriei sale”.

Dacă în alte părți ale lumii, statul a creat națiuni și i-a asigurat unitatea, care poartă amprenta spiritului de dominație și de cucerire, la noi națiunea a creat statul unitar, destinat ca într-o zi să o cuprindă în întregime. Românii și-au creat acest stat prin Unirea Moldovei și Țării Românești, la 24 ianuarie 1859, sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza. Problema unirii politice integrale a tuturor provinciilor românești putea fi abordată și avută în vedere ca posibilitate de către miniștrii și diplomații puterilor europene. Gândurile românilor se îndreptau mai ales către Franța, care sprijinise masiv Unirea Principatelor. În primăvara anului 1859, poetul Vasile Alecsandri, aflat în misiune oficială la Paris, se adresa astfel lui Napoleon al III-lea: „Vedeți, Sire, – îi spunea el împăratului Franței, arătându-i pe hartă Banatul, Transilvania, Bucovina și Basarabia – care este întinderea adevăratei Români și ce regat puternic ar putea constitui cu cele nouă milioane de români, dacă Providența ar voi să le împlinescă visele și aspirațiile. Plăsat de o mână puternică la cumpăna politicii moderne, el ar putea hotărî definitiv soluția la atât de dificila Chestiune a Orientului”.

Dezideratul unirii tuturor românilor într-un singur stat s-a îmbinat, în mod organic, cu alt deziderat major, cel al independenței naționale. La 9 mai 1877, sub domnia lui Carol I, România și-a proclamat independența absolută, consfințită apoi prin jertfa de sânge a oștilor români în războiul purtat alături de Rusia împotriva Imperiului Otoman. La Congresul de la Berlin (1878), marile puteri au recunoscut independența României, precum și revenirea Dobrogei și a Deltei Dunării în cadrul statului român, după 450 de ani de ocupație turcă.

Cucerirea independenței a avut o importanță excepțională pentru poporul român. România a devenit oficial stat egal în drepturi cu celelalte state, a intrat cu demnitate în rândul națiunilor libere ale Europei.

(Continuare în pag. 4)

Momente cruciale în istoria patriei

ROMÂNIA în NATO

BUSH la BUCUREȘTI

Primire călduroasă, orizonturi luminoase

Președintele

Ion ILIESCU:

Președintele

George W. BUSH:

„Românii și-au dorit
să fie partenerii
Americii”

„Onorată asistență, Stimați oaspeți, Dragi compatrioți, Prieteni. Permiteți-mi, înainte de toate, în numele dumneavoastră, al tuturor, în numele poporului român, să salutăm prezența în România a Președintelui Statelor Unite, George W. Bush!

Domnule Președinte,

Mă bucur să vă putem avea alături de noi, în București, Capitala României, aici, în Piața Revoluției – locul simbol al unor momente tragice și totodată eroice din decembrie 1989 – când, prin voința sa și prin jertfe de sânge, poporul român a pus capăt totalitarismului comunist și a deschis calea libertății, democrației și a unor transformări profunde în viața societății noastre.

Mă bucur, totodată, că vizita dumneavoastră în România are loc imediat după Summit-ul de la Praga, care a decis lărgirea NATO și invitarea României, alături de alte șase țări din centrul Europei, să se asocieze Alianței Nord-Atlantice.

Este concretizarea ideii pe care dumneavoastră ați enunțat-o, încă din vara anului trecut, la Varșovia, privind necesitatea lărgirii robuste a NATO de la Marea Baltică la Marea Neagră.

Vrem să mulțumim Statelor Unite ale Americii pentru sprijinul constant acordat României, în toată perioada premergătoare, în cadrul Parteneriatului pentru Pace, ca și în contextul parteneriatului strategic dintre țările noastre. Admiterea României în NATO este o recunoaștere atât a eforturilor poporului român pe calea reformelor democratice, cât și a rolului său ca factor de stabilitate în această zonă a Europei Centrale.

Pentru România, acesta este un moment istoric, care marchează ruptura definitivă cu trecutul și, în același timp, un nou început. Suntem conștienți că am parcurs doar o parte a drumului care ne duce spre racordarea deplină la instituțiile europene și euro-atlantice. Suntem hotărâți să continuăm cu perseverență pe acest drum, care răspunde intereselor fundamentale ale țării și ale poporului român.

(Continuare în pag. 8)

„Salut. Vă mulțumesc tuturor, vă mulțumesc domnule președinte. Vă mulțumesc pentru că vă aflați aici în ploaie. Vă mulțumesc pentru o primire atât de călduroasă. Laura și cu mine suntem onorați că ne aflăm în această distinsă țară. Când am început să vorbesc a apărut și un curcubeu. Dumnezeu ne zămbește astăzi. Sunt mândru să mă aflu în această piață deosebită și să vă transmit cele mai bune urări din partea poporului american. Vreau să reafirmăm astăzi prietenia dintre țara dumneavoastră și a mea. Sunt onorat să fiu purtătorul unui mesaj către poporul României: noi suntem mândri să invităm țara dvs. să adere la NATO, marea alianță a libertății.

Tot ceea ce este în jurul nostru sunt amintiri ale istoriei României și ale culturii pe care o împărtășim. În apropiere este și o biserică cu o vechime de 300 de ani, un simbol al credinței care înfrânge toate opresiunile. În această piață, noi vedem monumente ridicate patrioților români, care și-au pierdut viața pentru libertate, pentru libertatea națiunii dvs. Aici, în decembrie 1989, ați întrerupt tăcerea captivității în care vă aflați. De la acel balcon, dictatorul v-a auzit vocile și a cedat și a fugit. Au luat sfârșit două generații de cruntă tiranie și întreaga omenire a fost martora curajului României, curaj care v-a eliberat.

După acele zile de eliberare, România a pornit pe un drum istoric. În loc de ură, ați ales toleranța, în locul unei rivalități distructive cu vecinii, ați ales reconcilierea, în locul controlului de stat, ați ales piața liberă și supremația legii. Și în locul dictaturii ați construit o democrație mândră și funcțională.

Calea libertății pe care ați ales-o nu este ușoară, dar este singura cale demnă de urmat. Știu că dificultățile nu au dispărut o dată cu opresiunea. America respectă truda dvs., răbdarea dvs., hotărârea dvs. zilnică de a crea o viață mai bună. Efortul dvs. a fost recunoscut, oferindu-vă invitația să deveniți membri ai NATO. Salutăm aderarea României la NATO.

(Continuare în pag. 8)

În pagina 8:

0 zi pentru istorie: 21 noiembrie 2002

Comentariu de prof.univ.dr. Ioan SCURTU

În paginile 4 și 5:
Ion I.C. BRĂTIANU,
Nicolae IORGA,
Vasile PÂRVAN,
Constantin DAICOVICIU,
Tudor ARGHEZI,
Mihai BENIUC

Despre Marea Unire

CONSTITUIREA Ligii pentru promovarea ideilor cooperatiste

O NOUĂ COMPONENTĂ DEMOCRATICĂ A SOCIETĂȚII CIVILE

În ziua de 15 noiembrie a.c., a luat ființă **Liga pentru promovarea ideilor cooperatiste**. Adunarea generală de constituire a Ligii a avut loc la sediul CENTROCOOP din București, cu participarea directă (sau adeziunea transmisă) a numeroase personalități din învățământul superior, din activitatea de cercetare, financiară, bancară, juridică, din inginerie, din conducerea celor trei uniuni cooperatiste și din alte domenii. Dezbaterile desfășurate cu acest prilej au evidențiat importanța proprietății private de grup, așadar a proprietății cooperatiste în societatea modernă, tradițiile românești de peste 150 de ani în acest domeniu și calitatea României de membru fondator al Alianței Cooperatiste Internaționale, cea mai mare organizație neguvernamentală din lume, fondată în anul 1895. A fost subliniată aprecierea Conferinței Internaționale a Muncii de la Geneva, din iunie 2002, potrivit căreia cooperăția constituie unul dintre sectoarele importante, cu o contribuție deosebită în viața economică a tuturor țărilor. În acest spirit, Adunarea generală de constituire a Ligii s-a declarat pentru o largă colaborare cu toate structurile, inclusiv guvernamentale, care participă sau sprijină cooperăția.

Ea și-a exprimat gratitudinea pentru ajutorul pe care Fundația *România de Mâine* și Universitatea *Spiru Haret* îl vor acorda Ligii. **Liga pentru promovarea ideilor cooperatiste** beneficiază de un program special de emisiuni la tvRM, în cadrul Universității *Spiru Haret* va desfășura un ciclu de conferințe pe teme cooperatiste, iar revista *Opinia națională* va reflecta pe larg întreagă această activitate. Discuțiile purtate în adunarea generală au evidențiat, de asemenea, necesitatea promovării în rândurile tineretului a principiilor cooperatiste, instituirea burselor de studii și a altor modalități de stimulare, pe această temă, a tinerei generații.

De altminteri, savantul Spiru Haret a fost adesea invocat, pentru că el reprezintă un promotor al ideilor cooperatiste în România, el a stimulat, pe această cale, spiritul într-ajutorării și al solidarității naționale, încrederea în puterile proprii, disciplina și ordinea, inițiativa creatoare, productivitatea în muncă, iar ca membru al Partidului Național Liberal s-a opus din răspuneri anarhiei și discrepanțelor sociale sălbatice, capitalului prădălnic al arendașilor. Tocmai asemenea idei sunt extrem de actuale astăzi și din efervescența lor în România profundă au apărut germeii acestei memorabile inițiative care este constituirea Ligii pentru promovarea ideilor cooperatiste

Observații și propuneri interesante au fost formulate în adunarea generală și cu privire la cooperăția în agricultură, pe seama căreia a fost deja elaborată, sub coordonarea Ministerului Agriculturii, un proiect de lege, care va trebui să fie analizat și completat cu propunerile formulate în comisia agrară a Ligii. Luările de cuvânt cu acest caracter au ținut să precizeze că formele cooperatiste ce vor trebui să fie stimulate în agricultură nu au nimic comun cu procesul de colectivizare forțată, din regimul trecut, ci izvorăsc din exigențele economiei moderne, din pluralismul opțiunilor de activitate productivă și din necesitatea solidarității sociale și naționale.

Din acest cadru larg de dezbateri au făcut parte și **Statutul Ligii pentru promovarea ideilor cooperatiste, Actul ei de constituire** și textul unui **Memorandum** (se publică în pagina de față), adoptate în unanimitate de Adunarea generală. Spre sfârșitul dezbaterilor au fost stabilite denumirea și componența celor 18 **Comisii de lucru**, constituite pe domenii de activitate, și a fost ales, prin vot nominal, **Consiliul Director, Comitetul permanent și Comisia de cenzori** ale **Ligii pentru promovarea ideilor cooperatiste**. S-a stabilit, cu acest prilej, ca adunarea generală a Ligii să aibă loc anual, adunarea consiliului director – lunar, iar cea a comitetului permanent – săptămânal.

O nouă componentă democratică a societății civile și-a început astfel activitatea sub auspicii generoase.

Mihai IORDĂNESCU

CONSILIUL DIRECTOR

1. Victor Axenciuc	- membru
2. Nicolae Belli	- membru
3. Aurelian Bondrea	- membru
4. Mihai Bohotareț	- vicepreședinte
5. Petre Bucur	- secretar general
6. Constantin Ciutacu	- membru
7. Dumitru Dângă	- membru
8. Florea Dumitrescu	- vicepreședinte
9. Ioan Erhan	- membru
10. Nicolae Gavrilă	- membru
11. Traian Lazăr	- membru
12. Teodor Maghiar	- vicepreședinte
13. Adrian Morar	- membru
14. Marioara Negoită	- vicepreședinte
15. Aurel Negucioiu	- vicepreședinte
16. Paul Niculescu-Mizil	- președinte
17. Liviu Pandeale	- membru
18. Marin Popescu	- vicepreședinte
19. Vladimir Ticovschi	- vicepreședinte executiv
20. Viorel Gurghian	- secretar trezorer

COMISII PE DOMENII DE ACTIVITATE

1. **Democrația cooperatistă**
2. **Învățământ și cooperăție**
3. **Forme de solidaritate cooperatistă**
4. **Cooperăția, tehnologia de vârf și informatica**
5. **Forme moderne de comerț**
6. **Cooperăția agricolă**
7. **Mica industrie în cooperăție**
8. **Cooperăția și munca la domiciliu**
9. **Administrarea și dezvoltarea patrimoniului**
10. **Cooperăția – instrument de ajutor financiar**
11. **Cooperăția și persoanele cu handicap**
12. **Beneficiul, profitul net și repartizarea lui**
13. **Cooperăția ca partener social**
14. **Mass-media**
15. **Documentarea și biblioteca**
16. **Rolul creditului în dezvoltarea activității cooperatiste**
17. **Istoria mișcării cooperatiste în România**
18. **Cooperăția și turismul**

MEMORANDUM ADOPTAT DE PARTICIPANȚII LA ADUNAREA CONSTITUTIVĂ

Cooperăția constituie o formă specifică de organizare a activității umane, care s-a manifestat și se manifestă încă și astăzi în lume, în sfera producției industriale și agricole, a creditului și consumului, a serviciilor, în toate sectoarele economiei naționale. Ea a apărut, ca sistem, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în Europa Occidentală, și s-a extins cu timpul, în toate continentele.

Dezvoltarea continuă a mișcării cooperatiste a condus la constituirea Alianței Cooperatiste Internaționale în anul 1895, cea mai mare organizație neguvernamentală din lume.

În România, cooperăția are o tradiție de peste 150 de ani și este membră fondatoare a Alianței Cooperatiste Internaționale.

Cooperăția este de mare actualitate și în societatea contemporană. După aprecierea **Conferinței Internaționale a Muncii** de la Geneva – iunie 2002, cooperăția este unul din sectoarele importante ce își aduce o contribuție deosebită în viața economică a țărilor. **„Echilibrul social”** – scrie documentul adoptat recent de aceasta – impune existența unui sector public și a unui sector privat puternic, precum și a unui **puternic sector reprezentat de cooperative, organizații mutuale și alte forme de organizare socială și nonguvernamentală**. În acest context

autoritățile publice trebuie să creeze premisele politice și cadrul juridic favorabil, care să permită cooperativelor să-și îndeplinească funcțiile conform valorilor și principiilor cooperatiste”. În același document se arată că „promovarea și întărirea rolului cooperăției se bazează pe **valorile și principiile cooperatiste** stabilite de mișcarea cooperatistă internațională, și anume: adeziunea voluntară, deschisă tuturor; puterea exercitată democratic de membri; participarea economică a membrilor; autonomia și independența; educația, formarea și informarea; cooperarea între cooperative și angajamentul luat față de colectivitate”. Forma de proprietate cooperatistă, – forma de proprietate privată de grup, – diferă de proprietatea etatistă, de proprietatea privată individuală și corporatistă.

Președintele Comisiei Europene, domnul Romano Prodi, în cuvântul său la Convenția cooperativelor europene de la Bruxelles, din februarie 2002, a afirmat că: „ele (cooperativele) sunt parte integrantă dintr-o **economic de piață mixtă modernă**. Sunt **întreprinderi private**. Sunt expresia libertății economice. Ele au nevoie de un cadru normativ adaptat caracteristicilor lor particulare”. Cooperăția română ocupă un loc important în cadrul economiei naționale, după cum reiese din tabelul de mai jos:

Nr. crt.	Indicatori	CENTROCOOP	UCECOM	CREDITCOOP
1.	Număr membri	1.169.393	80.034	792.045
2.	Forță de muncă ocupată	22.815	80.034	3.137
3.	Total active (mil.lei)	1.697.088	4.655.867	2.100.000
4.	Capital propriu (mil.lei)	1.033.127	3.132.056	984.753
5.	Cifra de afaceri (mil.lei)	3.745.000	5.210.000	-
6.	Venituri din export (mil.lei)	139.280	1.964.797	-
7.	Cheltuieli totale (mil.lei)	4.028.899	5.507.074	889.469
8.	Profit net (mil.lei)	18.960	242.140	41.049
9.	Impozite și taxe vărsate la bugetul statului (mil.lei)	481.000	1.400.000	150.000
10.	Împrumuturi acordate (mil.lei)	-	-	2.117.942

Sunt date de bază privind activitatea celor 3 sisteme cooperatiste – CENTROCOOP, UCECOM ȘI CREDITCOOP – în anul 2001.

După cum se vede, cele trei sisteme cooperatiste, existente în prezent, dețin poziții puternice și au un rol de seamă în economia națională. Ele cuprind peste 2 milioane de membri reprezentând o forță activă în viața economică și politică a țării. În același timp, dispun de un patrimoniu însemnat – proprietate privată de grup –, dezvoltă activități economice importante în producția industrială, servicii, comerț, export, credit. Merită subliniat că activitatea acestor sisteme cooperatiste este rentabilă – are drept rezultat profitul. Nu au existat falimente în sistemele cooperatiste. Este important de subliniat că ele achită conștiincios sume importante sub forma impozitelor și taxelor către stat.

Totuși, se constată faptul că în ultimii ani activitatea cooperăției nu s-a dezvoltat pe măsura posibilităților, patrimoniul său s-a redus, iar propunerile legislative privind organizarea și activitatea cooperăției nu au găsit înțelegerea necesară.

Acestea au, printre altele, și următoarele explicații:

a) Este efectul neajunsurilor pe care le-au resimțit toate ramurile economiei naționale în perioada post-decembriștă,

activitatea cooperăției fiind puternic influențată în sens negativ de procesele economice care au avut loc: dezindustrializarea țării, fărâmițarea proprietății în agricultură, decapitalizarea întreprinderilor, extinderea blocajului financiar, fiscalitatea ridicată, scumpirea creditului și de nivelul de trai scăzut al populației. Au existat situații obiective când înzestrarea materială a unităților cooperăției a fost făcută la cerințele activității economice și de trai anterioare anului 1989.

b) Au fost cazuri când active ale cooperăției au fost înstrăinate prin decizii administrative. Cel mai relevant exemplu este cel al județului Caraș-Severin unde, în anul 1999, când s-a făcut inventarierea bunurilor ce alcătuiesc domeniul public, Primăria a inclus în acest inventar și obiective ale organizațiilor cooperăției de consum și ale cooperăției de credit din județ, a căror recuperare se poate face acum numai prin intermediul instanțelor de judecată, procedura greoaie și de durată. Exemple similare sunt și în alte județe unde există tendința de înstrăinare a proprietății cooperăției în scopul satisfacerii unor interese de grup.

c) Sunt cazuri când s-au constatat abuzuri și în cadrul sistemului cooperatist. Aceste cazuri trebuie tratate și soluționate individual.

Având în vedere cele de mai sus, un grup de oameni cu experiență îndelungată și pregătire corespunzătoare în materie, care se manifestă pe planul teoretic și practic în slujba dezvoltării economice, are inițiativa de a constitui o formă de organizare în vederea susținerii și promovării ideii de cooperăție. Astfel, se propune constituirea unei **„Ligi pentru promovarea ideilor cooperatiste”**.

Liga pentru promovarea ideilor cooperatiste este o organizație nonguvernamentală deschisă, parte distinctă a societății civile, autonomă, independentă, fără nici o subordonare față de vreun partid politic. Această organizație non-profit nu are în vedere imixtiunea de nici un fel în sistemele cooperatiste de diferite forme. Obiectivele fundamentale ale acesteia sunt promovarea ideilor și valorilor cooperatiste în concordanță cu practica internațională și experiența din țările Uniunii Europene și stimularea dezvoltării cooperăției prin: editarea unor lucrări, elaborarea de articole și studii, organizarea de conferințe, mese rotunde, simpozioane și alte forme de manifestare în vederea susținerii principiilor cooperatiste.

Aceste manifestări se vor desfășura în diferite zone ale țării sau la nivel național, precum și pe plan internațional. Se are în vedere continuarea bunelor rezultate ale cooperării cu țările din zona balcanică, dezvoltarea schimbului cooperatist cu țările vecine, cu țări dezvoltate sau mai puțin dezvoltate economic, din diferite zone ale lumii.

Nr. crt.	Indicatori	CENTROCOOP	UCECOM	CREDITCOOP
1.	Număr membri	1.169.393	80.034	792.045
2.	Forță de muncă ocupată	22.815	80.034	3.137
3.	Total active (mil.lei)	1.697.088	4.655.867	2.100.000
4.	Capital propriu (mil.lei)	1.033.127	3.132.056	984.753
5.	Cifra de afaceri (mil.lei)	3.745.000	5.210.000	-
6.	Venituri din export (mil.lei)	139.280	1.964.797	-
7.	Cheltuieli totale (mil.lei)	4.028.899	5.507.074	889.469
8.	Profit net (mil.lei)	18.960	242.140	41.049
9.	Impozite și taxe vărsate la bugetul statului (mil.lei)	481.000	1.400.000	150.000
10.	Împrumuturi acordate (mil.lei)	-	-	2.117.942

Formele de manifestare vor viza problemele fundamentale ale cooperăției, cum ar fi:

– Susținerea și promovarea mișcării cooperatiste și interesele membrilor cooperatori pentru dezvoltarea sectorului cooperatist.

– Creșterea rolului proprietății private de grup cooperatiste care integrează în sistemul său de valori, pe lângă interesul personal, libertatea și inițiativa individuală și principiul solidarității între membrii săi. Totodată, necesitatea respectării principiilor și forțelor pieței: cererea și oferta, costuri și prețuri, concurență competitivă și informația.

– Sprijinul statului și societății civile, pentru dezvoltarea acestei proprietăți, formele și domeniile acestui sprijin, inclusiv acțiuni pentru promovarea cooperăției, informarea și educarea populației în spiritul valorilor și principiilor cooperatiste.

– Rolul și contribuția cooperăției în procesul de tranziție în România în relansarea, modernizarea și dezvoltarea ei durabilă.

– Autonomia și independența cooperativelor și raporturile dintre cooperăție și puterea legislativă, executivă și judecătorească.

– Dezbateri de proiecte legislative care au tangență cu activitatea cooperăției și elaborarea de propuneri pentru o mai bună funcționare a cooperăției, care să fie supuse forurilor în drept.

– Perfecționarea reglementărilor legislative în activitatea cooperatistă, ținând seama de experiența Uniunii Europene.

– Domeniile în care cooperăția este abilitată să activeze și anume: producție, turism, agricultură, construcții, transporturi, comerț cu amănuntul și cu ridicata, prestări servicii, bancar, export, import, achiziții etc. Această enumerare nu are în vedere o listă exhaustivă a activităților, atâta timp cât domeniile de activitate ale cooperăției sunt și pot fi foarte diversificate. Domeniile de activitate ale cooperăției nu pot fi limitate la un sector economic sau altul. Organizația Internațională a Muncii recunoaște ideea potrivit căreia cooperativele **„acționează în toate sectoarele economice”**. În ce privește țara noastră, este indiscutabil că ea are nevoie de dezvoltarea activităților cooperatiste și în sectorul agrar, în sectorul forestier, în sectorul construcțiilor de locuințe și în alte sectoare importante ale economiei.

Nu trebuie neglijate domenii importante ce pot fi acoperite de sistemul cooperăției meșteșugărești și cel al cooperăției de consum. Acestea ar putea stimula dezvoltarea producției, serviciile, comerțul, economiile locale, creând un număr important de locuri de muncă. Pot dezvolta sistemul muncii la domiciliu, caracteristic țărilor capitaliste dezvoltate, unde mari companii internaționale realizează o parte din producția proprie prin sistemul muncii la domiciliu în colaborare cu cooperăția. Aici pot fi atrase femeile cu familii numeroase, pensionari, creându-se astfel surse economice de venituri suplimentare pentru aceștia. De asemenea, dezvoltarea activității cooperăției pentru persoane cu handicap poate ușura viața acestora și completa ajutoarele acordate de societate. Un domeniu important este reprezentat de arta populară și meșteșugurile artisanale.

În ce privește cooperăția de consum, este necesară și posibilă dezvoltarea activității de servicii cu prioritate la sate, antrenarea acesteia ca intermediar, care să înlesnească producătorilor desfacerea produselor agricole, pe bază strict economică, așa cum se întâmplă în numeroase state dezvoltate. Astfel se aduc venituri suplimentare producătorilor agricoli, apărați de activitatea speculativă pe piețele alimentare, se asigură prețuri rezonabile pentru consumatori. Totodată, se pot relua activitățile tradiționale, de strângere, prelucrare, desfacere, inclusiv la export, a fructelor de pădure, a celor din flora spontană etc.

– Sistemul de constituire a organizațiilor cooperatiste și a structurilor

afereente acestora și instanțele abilitate pentru confirmarea, conform legii, a acțiunii de constituire.

– Contribuția cooperăției la dezvoltarea durabilă și asigurarea unui mediu ambiant, prietenos.

– Cooperăția și învățământul, școlile cooperatiste, situația prezentă și de perspectivă.

– Democrația cooperatistă și formele de participare a membrilor cooperatori la conducerea cooperăției.

– Modalități de obținere a profitului, ca unul din principalele mijloace de determinare a unei activități eficiente și de dezvoltare a proprietății private de grup.

– Sugerarea de sisteme de repartizare a profitului net

– Utilizarea în cadrul mișcării cooperatiste, pe lângă membrii cooperatori, a forței de muncă remunerate prin salarii sau alte forme admise de lege.

– Control cooperatist și supravegherea actului de conducere, desfășurat în cadrul sistemelor cooperatiste, care să asigure desfășurarea unor activități eficiente din punct de vedere economic, pe de o parte, și avantajoase pentru membri cooperatori, pe de altă parte.

– Rolul și posibilitatea asocierilor între unitățile cooperatiste din același sistem, între unitățile cooperatiste din sisteme diferite, între unități cooperatiste și unități de stat, precum și între unități cooperatiste și unități private, cu respectarea strictă a principiului de realizare a parteneriatului, prin contracte economice reciproc avantajoase și ferm convenite și cu prevederi care să împiedice înstrăinarea avutului cooperatist sub forma unor false forme de asociere.

– Adaptarea cooperăției la acquis-ul comunitar, la practica dezvoltării acesteia în cadrul Uniunii Europene și găsirea celor mai bune forme de organizare a deschiderii sale externe.

*
*

Inițiativa de formare a acestei Ligi este sprijinită de:

– Asociația Generală a Economistilor din România – președinte prof.univ.dr. Paul Bran, rector al A.S.E.;

– Academia de Studii Economice din București;

– Centrul Consumatorului din România

– Fundația *România de Mâine* și Universitatea *Spiru Haret* din București;

– Fundația *Dacia* și Universitatea *Sextil Pușcariu* din Brașov;

– Fundația Tehnico-Stiințifică și Social-Culturală „ARTIFEX” a Cooperăției Meșteșugărești;

– Uniunea Națională a Cooperăției de Consum – CENTROCOOP;

– Asociația Națională a Cooperăției Meșteșugărești – UCECOM;

– Casa Centrală a Cooperativelor de Credit – CREDITCOOP;

– Cotidianul *Economistul*.

TÂRGUL INTERNAȚIONAL

GAUDEAMUS 2002 - Carte de învățătură

EDITURA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE vă invită

la lansarea următoarelor cărți în cadrul

TÂRGULUI INTERNAȚIONAL GAUDEAMUS 2002 - Carte de învățătură

TRATAT DE ONTOLOGIE

de prof. univ. dr. Ion TUDOSESCU

Lansarea va avea loc joi, 28 noiembrie a.c., orele 13⁰⁰,

în Sala de Conferințe (etaj I)

a Pavilionului central ROMEXPO din București

ISTORIA CONTEMPORANĂ A ROMÂNIEI. 1918-2001

de prof. univ. dr. Ioan SCURTU

Lansarea va avea loc joi, 28 noiembrie a.c., orele 14⁰⁰,

în Sala de Conferințe (etaj I)

a Pavilionului central ROMEXPO din București

La început de drum

FACULTATEA DE TEATRU

– Convorbire cu conf.univ.dr. Lucia MUREȘAN,
decanul facultății –

• În peisajul comunității academice, integrarea Facultății de Teatru în Universitatea Spiru Haret constituie un eveniment remarcabil. Ce semnificații atribuiți acestui demers?

- Preocuparea Universității Spiru Haret și a Fundației România de Măine de a contribui la formarea unor noi generații de specialiști se reflectă în programele de învățământ ale catedrelor și în modul în care interdisciplinarea își spune cuvântul în viața universității.

Facultatea de Artele Spectacolului de Teatru credem că vine să întregască profilul umanist al Universității Spiru Haret, să ofere tinerilor talentați posibilitatea afirmării pe diverse planuri de manifestare artistică și în programele postului de Televiziune al Fundației România de Măine. Este o premieră absolută în țara noastră, această oportunitate oferită studenților și profesorilor facultății noastre.

• De ce condiții ați beneficiat pentru ca perioada de adaptare la noul mediu universitar să se facă, rapid, din mers?

- Transferul facultății noastre, la debutul acestui an universitar n-a fost

o problemă, pentru că ne-au fost oferite cu generozitate și drag de artă, condiții de lucru deosebite. Acum depinde de noi să le valorificăm.

• Ce „capital” de experiență puneți în valoare și care ar fi elementele de modernitate, pe care le promovați în nobilul efort de formare a studenților - actori în buna tradiție a Școlii de Teatru din România?

- În facultatea noastră șefi de clasă sunt: Constantin Codrescu, Margareta Pogonat, Lucia Mureșan și Vlad Rădescu, personalități în Teatrul Românesc, reprezentanți ai Școlii de Teatru ce a format vedete, ani la rândul, pe scena românească.

Tradiția valoroasă a Școlii de Teatru din România trebuie păstrată și, în același timp, îmbogățită cu grijă, ținând cont de evoluția artei teatrului în lume și de schimbările ce au loc în societatea noastră, unde competiția a devenit mult mai dură și performanța din ce în ce mai căutată.

S-a pus nu o dată întrebarea „Teatru încotro?” E greu de răspuns, dar e sigur că el merge înainte cu viața, cu societatea, cu oamenii. Absolvenții noștri s-au integrat în Teatre, la Radio, în Televiziune. Rezultatele lor se

bazează pe munca, pe truda profesorilor, ce și-au luat răspunderea de a-i instrui, de a-i modela cu dragoste și răbdare și, în aceeași măsură, pe dorința lor de a se depăși, de a învăța, de a nu capitula atunci când dau de greu și asta în munca noastră se întâmplă adesea „frumusețea amară a mitului lui Sisif” fiind o realitate permanentă în tot ceea ce facem, în truda noastră comună ce se vrea performantă.

• Sub raport pedagogic, dialogul între maestru și student reprezintă condiția indispensabilă unui proces de învățământ eficient, performant. Prin ce modalități se valorifică această condiție?

- Par poate vorbe mari - dar obiectul artei noastre e propria noastră ființă, suntem noi înșine. Noi creem cu viața noastră, cu viața personajelor noastre, cu viața operelor poetului dramatic.

În pedagogia artistică, schimbul strict între maestru și student este condiția unei discipline de lucru productive. Ar putea exista unul fără celălalt?

În atelierele noastre, comunicarea, contopirea ideilor studentului și profesorilor se materializează în participarea psiho-fizică a fiecărui student la studiile propuse.

Am verificat, participând la conferințe, simpozioane și ateliere internaționale că facultatea noastră se înscrie pe linia celor mai moderne tehnici de lucru cu studenții, viitori artiști.

• Care este, deci, obiectivul principal al facultății și cum se reflectă realizarea acestuia în planul de învățământ, în programele analitice, în așa-numitele stagii de practică?

- Obiectivul principal al procesului de învățământ artistic este pregătirea profesioniștilor în domeniul artei actorului, capabil să facă față și să se integreze în societatea noastră modernă – europeană, în domeniul ce presupune pregătire artistică performantă.

Programa facultății cuprinde materii practice – actorie, improvizatie, arta și tehnica vorbirii, canto și tehnici vocale, expresie corporală, dans, scrimă, lupte și materii teoretice -, dar și istoria teatrului universal și românesc, estetică, teoria teatrului, istoria culturii și civilizației.

• Având în vedere faptul că de-a lungul vremii, artele spectacolului de teatru s-au diversificat mult, cunoscând un amplu registru profesional, ce ar

trebui să înțelegem astăzi prin această specializare?

- Facultatea de Artele Spectacolului de Teatru, cu specializarea Actorie – pregătește actori de Teatru, de Film, de Televiziune și actori prezentatori. Astăzi, un tânăr actor trebuie să cânte și să danseze, să-și poată folosi capacitatea creatoare, și mijloacele de expresie dobândite în școală, în tot ceea ce viața artistică a zilelor noastre oferă tinerilor.

Am avut în anul 1999 o premieră absolută cu un spectacol de Teatru-Dans, realizat de prof. Miriam Răducanu, spectacol ce ilustra preocuparea noastră de diversificare a pregătirii absolvenților facultății noastre. Spectacolul a obținut Marele premiu la Gala Tinerilor Actori – Costinești, 1999.

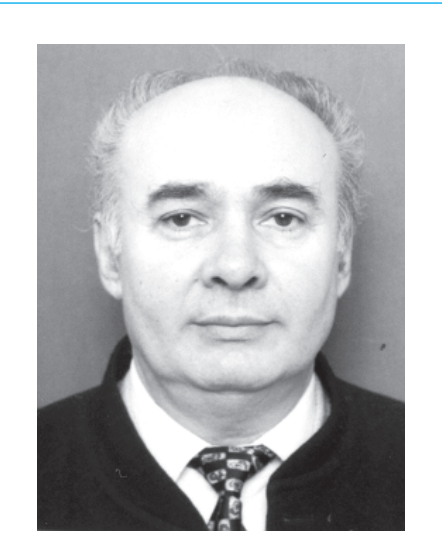
Avem și acum un curs special în acest domeniu.

Ne dorim, în perspectivă, un modul de Regie de Teatru și poate, alături de Facultatea de Arhitectură, un modul de Scenografie, care să întregască profilul Facultății noastre de Artele Spectacolului de Teatru.

Adela DEAC

FACULTATEA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. univ. dr. Ion TOMA,
decanul facultății

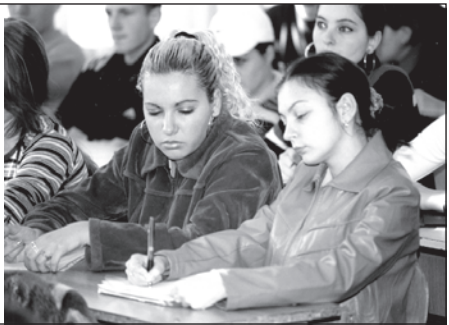
Începând din acest an universitar, în cadrul Universității Spiru Haret înființează Facultatea de Limba și Literatură Română, cu specializarea limba și literatura română A – o limbă și literatură străină B (engleză,

franceză). Până în prezent, o specializare similară (limba și literatura engleză sau franceză – limba și literatura română) a funcționat în cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine.

Înființarea unei facultăți de sine stătătoare pentru limba și literatura română pune în evidență importanța deosebită acordată de Universitatea Spiru Haret, de Fundația România de Măine, în cadrul căreia funcționează limbi și literaturi naționale, ca factori primordiali de cultură, de formare și educare a tinerei generații de intelectuali. Răspunzând obiectivelor fundamentale ale Fundației – știință, cultură, învățământ – noua facultate se alătură altor câteva mai vechi sau mai noi, din domeniul „umanioarelor” – Filosofie – Jurnalistică, Istorie, Sociologie și Psihologie, Relații Internaționale și Studii Europene, Muzică, Teatru, Limbi Străine –, precum și altor instituții din cadrul Fundației dedicate împlinirii aceluiași obiective: Editura Fundației România de Măine, revista Opinia

națională, postul propriu de televiziune România de Măine, post național, universitar și cultural, institutele de cercetare și Academia Dimitrie Gusti. Ea va contribui, împreună cu acestea, la îndeplinirea unuia dintre dezideratele prioritare ale Fundației – participarea activă la circuitul național de valori culturale și științifice, la efortul de creație spirituală, menit să configureze o nouă Românie, modernă, prosperă, ancorată la standardele civilizației europene și mondiale.

Sediul facultății, situat în strada Ion Ghica nr. 13, nu întâmplător în centrul cultural al Capitalei, favorizează integrarea în fluxul viu al activităților și manifestărilor cultural-științifice, naționale și locale desfășurate în acest perimetru. Spațiile pentru cursuri, seminar, laboratoare, bibliotecă sunt amenajate și dotate în mod corespunzător unui proces de învățământ și cercetare de calitate. Pe lângă biblioteca proprie, care dispune de principalele lucrări necesare pregătirii studenților, aceștia pot folosi imensul fond de carte al Bibliotecii Naționale, aflată în vecinătate.

acordarea de șanse copiilor și tinerilor defavorizați social.

Planul de învățământ prevede, pe lângă discipline generale ca teoria literaturii, lingvistică generală, literatură comparată, discipline de bază privind limba și literatura română (limba română contemporană, istoria limbii române, literatura română, etnografie și folclor etc.), o diversitate de discipline opționale și facultative, care dau posibilitatea studenților să-și aleagă domenii și perspective preferate de studiu. Modelul pedagogic le asigură pregătirea psihopedagogică și didactică, teoretică și practică, celor care doresc să devină profesori. Corpul profesoral este constituit din specialiști cunoscuți în domeniile lor și care au o bogată experiență didactică (aproape 50% din cadrele didactice, profesori și conferențieri universitari, iar circa 75% sunt doctori sau doctoranzi în științe), precum și din tineri cu reale perspective de afirmare în specialitate. Activitatea de cercetare științifică a cadrelor didactice și studenților completează activitatea didactică. Un mare număr de cadre didactice ale facultății participă la programe de

cercetare în colaborare cu alte instituții academice sau la programe proprii de cercetare. În cadrul Universității funcționează un Centru de Studii în Domeniul Etnografiei și Folclorului și câteva cercuri științifice studențești. Pe lângă zecile de cărți publicate individual sau în colaborare (la Editura Fundației România de Măine sau la alte edituri), cadrele didactice ale facultății își publică studiile în Analele Facultății (ajunse la al III-lea volum) sau în alte reviste de specialitate.

Întreaga activitate didactică, științifică și de organizare a facultății este strâns corelată cu Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, cu atât mai mult, cu cât studenții au dublă specializare: limbă română și limbă străină, iar cele mai multe cadre didactice predau la ambele facultăți.

Nu putem încheia această succintă prezentare a Facultății de Limba și Literatură Română fără a menționa că, deși mai are doi ani până la depunerea dosarului de acreditare, specializarea școlară în cadrul acesteia îndeplinește de pe acum la toate capitolele standardele stabilite în acest scop de Consiliul Național de Evaluare în vederea acreditării.

1 Decembrie 1918

Un vis de veacuri împlinit

(Continuare din pag. 1)

În 1881, România s-a transformat în regat, suveranul său, Carol I, fiind proclamat rege. Sub aspect național, Regatul României devine punctul de atracție pentru provinciile românești aflate sub stăpâniri străine, iar mișcarea de emancipare națională intra de acum în faza finală și era concertată prin cooperarea forțelor din exterior – Basarabia, Bucovina, Banatul, Transilvania – cu cele ale statului român.

Guvernele României au întreprins demersuri diplomatice pentru apărarea românilor din provinciile aflate sub stăpânire străină, au acordat sprijin material și moral mișcării lor de emancipare națională. O bogată activitate a desfășurat „Liga pentru unitatea culturală a tuturor românilor”, fondată în 1891, care până în 1914 și-a creat numeroase filiale în majoritatea orașelor din țară, precum și la Paris, Londra, Berlin, Anvers, Bruxelles etc. În cadrul acestei organizații au activat personalități de seamă ale vieții politice și culturale românești, cum sunt: Nicolae Iorga, Barbu Ștefănescu-Delavrancea, Vasile Lucaciu, Take Ionescu, Nicolae Filipescu și alții. Consolidarea legăturilor dintre statul român și conaționalii săi de peste hotare a stimulat mișcarea generală de emancipare și unitate națională.

În Basarabia, Imperiul țarist a întreprins o politică de colonizare masivă cu populație slavă, un proces de rusificare prin administrație, justiție, biserică și școală. Unirea Moldovei și Țării Românești a avut un ecou puternic în Basarabia, fapt pentru care autoritățile ruse au încercat să întrerupă toate legăturile cu România.

În 1867, limba română a fost interzisă în toate școlile din Basarabia, iar limba rusă a ajuns obligatorie. Cărțile bisericești în limba română au fost strânse la Chișinău și distruse.

Întrucât elita română a fost îndepărtată sau rusificată în mare măsură, iar reprimarea țaristă a fost extrem de dură, mișcarea națională a urmat căi adesea ocolite, mai ales culturale, decât politice. S-a apelat la presă (ziarele „Românul”, „Basarabia”, „Glasul Basarabiei”, „Cuvântul moldovenesc”), la învățători, preoți, la societăți culturale, la sprijin din România și la figuri marcante de intelectuali, ca Ion Inuceț, Emanoil Gavrilă, Alexandru Nour, Constantin Stere, Pantelimon Halippa și alții.

Transilvania și Bucovina erau cuprinse, de la 1867, în cadrul Austro-Ungariei – stat multinațional, în care minoritățile la un loc reprezentau, de fapt, majoritatea populației. Factorii de decizie din Austria și Ungaria s-au înțeles ca, în schimbul ridicării ungarilor la rang de națiune dominantă, în partea de Est a imperiului, să mențină împreună, cu mijloace de mână forte, regimul dualist.

Mișcarea de emancipare națională a românilor s-a adaptat necesităților și s-a desfășurat cu mijloace adecvate.

În Bucovina, politica de deznaționalizare a românilor s-a derulat prin biserică și școală, dar mai ales prin mari colonizări de populație ucraineană, germană, polonă, slovacă. Un rol important în lupta națională din Bucovina l-au avut societățile culturale și politice românești, periodicele „Bucovina”, „Gazeta Bucovinei”, „Patria”, „Junimea literară”; marile serbări de la Putna din 1871, cu prilejul împlinirii a 400 de ani de la ridicarea acestui lăcaș istoric, unde au fost prezenți intelectuali din întreg spațiul românesc (Mihai Eminescu, Ioan Slavici, Mihail Kogălniceanu, A.D. Xenopol); comemorarea a patru secole de la moartea lui Ștefan cel Mare (1504). În 1875 s-a înființat Universitatea din Cernăuți, cu limba de predare germană, în cadrul căreia autoritățile austriece au permis funcționarea unei catedre de limba și literatura română.

Cea mai puternică mișcare de emancipare națională a avut loc în Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, unde trăiau sub ocupație străină aproape trei milioane de români, circa 2/3 din populația acestor provincii. Restul erau maghiari și secui, germani, evrei, țigani și alții. Românii

nu au recunoscut legalitatea regimului dualist, de fapt nici n-au fost întrebați. În 1869, românii și-au organizat două partide naționale, unul în Banat și în părțile vestice și altul în Transilvania propriu-zisă. În 1881, aceste partide s-au unit. Societățile culturale, cele pentru apărarea limbii române – cum a fost ASTRA –, periodicele „Gazeta de Transilvania”, „Federațiunea”, „Telegraful român”, „Tribuna”, „Luceafărul”, „Românul”, „Drapelul” și multe altele, asociațiile studențești, școlile de mare tradiție, cum erau cele din Blaj, Arad, Brașov, Beiuș, Sibiu, Caransebeș, au întreținut viu spiritul național și au pregătit generații de luptători pentru înfăptuirea idealului național. O amplă acțiune românească a fost „Memorandul românilor din Transilvania și Ungaria” – un document în jurul căruia s-a desfășurat o întreagă mișcare, între anii 1881-1895. Conducătorii luptei naționale românești – Ioan Rațiu, George Pop de Băsești, Iuliu Coroianu, Eugen Brote, Vasile Lucaciu, Septimiu Albini și alții au planuit o amplă acțiune, axată pe un memoriu înaintat împăratului Francisc Iosif (care era și rege al Ungariei), prin care să se dezvăluie și să se condamne regimul de opresiune națională la care erau supuși românii și să ceară acordarea drepturilor lor firești. Aceasta cu atât mai

mult cu cât se împlinea un secol de la marile petiții din 1791-1792 (supplex-urile): o delegație de trei sute de români a prezentat memoriul la Viena, la Curtea imperială, în 1892. Suveranul nu a primit însă documentul și l-a trimis guvernului ungar de la Budapesta, care l-a respins. Liderii românilor au fost acuzați de „atentat contra statului ungar” sub pretext că au publicat memoriul în limbi de circulație internațională. Ei au fost aduși în fața justiției, printr-un proces la Cluj (1894) și condamnați la mulți ani de închisoare. De altminteri, scopul mișcării a fost tocmai popularizarea peste hotare a situației grele a românilor din Transilvania, iar acest scop a fost atins. Procesul de la Cluj a constituit, de fapt, un prilej de solidarizare a tuturor românilor, de mari manifestații de simpatie a comunității democratice internaționale din Franța până în Statele Unite ale Americii față de cauza celor acuzați.

Ioan Rațiu, președintele Partidului Național Român, declarase în fața tribunalului care urma să-l condamne, că acolo asupritorii discutau existența poporului român, dar că „*existența unui popor se afirmă, nu se discută*”.

Liderii mișcării naționale românești din Transilvania au desfășurat ample acțiuni, cu metode variate, au pătruns în cele mai

îndepărtate sate, explicând ce înseamnă libertatea națională și care urma să fie soarta unită a tuturor românilor.

În mișcare au fost atrase și grupurile socialiste române din Ungaria, care, la începutul secolului XX, aveau o organizare proprie. Ele militau pentru îmbinarea dintre lupta socială și cea națională. Unii lideri au văzut viitorul într-o federalizare a popoarelor dunărene sub egida Austriei, dar acest proiect s-a dovedit până la urmă utopic.

Forța mișcării naționale românești a constatat și în legăturile ei strânse cu lupta celorlalte popoare din cuprinsul monarhiei austro-ungare, mai ales cu slovacia și sârbii. Dar cheia succesului s-a bazat pe legăturile permanente ale Transilvaniei cu România, mai ales după 1878-1881, pe sprijinul solid venit din partea Regatului României, pe acțiunile oficiale ale statului român și pe cele ale diferitelor organizații și ale marilor personalități.

La începutul secolului XX, națiunea română era pregătită să se regăsească în fruntariile aceluiași stat național. Lipseau însă împrejurările externe prielnice. Acestea au fost create la sfârșitul primului război mondial prin dezagregarea imperiilor austro-ungar și rus și afirmarea puternică a *principiului naționalităților*. Oamenii politici români, în covârșitoare majoritate, au înțeles de la începutul războiului declanșat de marile puteri europene că apăruse un moment istoric unic pe care România era chemată să-l folosească pentru realizarea idealului național.

Într-un interviu pe care-l dădea ziarului francez „Le Temps”, în decembrie 1914, Take Ionescu exprima această idee cu o clarviziune remarcabilă: „*Nici o națiune nu poate să-și dea măsura sa, nu poate contribui demn la tezaurul comun al cunoștințelor și frumuseților umane fără unitate națională.* Trebuie să fi trăit ca membru al unui popor dezmembrat în mai multe state pentru a cunoaște zdrobitoarea tristețe a unei astfel de existențe și cât de mult împiedică ea orice ridicare. Din această cauză nu este unul dintre noi care, de foarte tânăr, să nu se fi gândit la un singur lucru, reunirea românilor într-un singur stat. *Atâta vreme cât istoria Europei își urma cursul normal era pentru noi un simplu vis. Fiind oameni cu judecată și chiar moderați, cei mai mulți dintre noi se credeau condamnați să treacă în cealaltă lume, fără a trăi clipa când visul național ar fi devenit o realitate. Pentru nimic în lume n-am fi provocat noi războiul mondial, chiar dacă ne-ar fi adus cele mai mari satisfacții.*”

Ion I.C. BRĂTIANU:

„VĂ AȘTEPTĂM DE O MIE DE ANI”

Cuvântare ținută la prânzul dat în onoarea delegației ardelenene în ziua de 14 decembrie 1918

Prea sfințiți părinți, fraților,

Vă așteptăm de o mie de ani și ați venit ca să nu ne mai despărțim niciodată. Sunt în viața unui neam clipe de fericire atât de mari, încât ele răscumpără veacuri întregi de suferință.

Bucuria noastră nu este bucuria unei singure generații. Ea este sfânta tresărire de bucurie a întregului popor român, care de sute și sute de ani a îndurat suferințele cele mai crude fără să-și piardă credința neclintită în sosirea acelei zile care ne unește astăzi și care trebuia să vie, care nu se putea să nu vie.

Fraților, fiți bine veniți ! Vă facem această onoare atât noi, cari suntem adunați la această masă, cât și toți românii de pretutindeni.

Această unire v-o strigă toți morții noștri și acei din câmpiile Turdei, și acei din Munții Apuseni, și acei din Carpați, și acei de la Siret. [...]

Trăiască România Mare !

(Românul, Arad, 2-5 februarie 1919)

Dacă în alte părți ale lumii statul a creat națiunea, la noi națiunea a creat statul unitar

Dar azi, când războiul general a fost provocat de alții, României îi este imposibil să nu sesizeze ocazia unică de a realiza ceea ce este pentru noi necesitatea însăși a existenței”.

România prin guvernul Ion I. C. Brătianu, a avut viziunea clară a viitorului ei, legându-și soarta de puterile Antantei, care prin biruința lor, au creat condiții favorabile aspirațiilor naționale. În vara anului 1916, românii au început războiul de reîntregirea neamului și a țării. Actul intrării României în război exprima voința de autodeterminare a națiunii române și necesitatea afirmării statului național român independent și unitar.

La 14 decembrie 1918, o delegație formată din Vasile Goldiș, Miron Cristea, Al. Vaida Voievod; Iuliu Hossu, a înmănat regelui Ferdinand hotărârea de unire adoptată la Alba Iulia. În cuvinte emoționante, suveranul României releva semnificația istorică a faptului împlinit la 1 Decembrie 1918: „*Dumnezeu, care a ocrotit necontenit în cursul veacurilor poporul românesc, i-a dat bărbai care au ținut sus stindardul ideii naționale, lor le-a dăruit suflet românesc, le-a întărit mintea și le-a oțelit brațul ca să ducă barca românismului prin toate vîetejile vremurilor până la limanul dorit, unde după atâtea rude și suferințe să culegem roadele binemeritate ale unei lupte de veacuri. Azi când vedem săvârșită clădirea mareață ce Mihai Viteazul începuse..., aduc primosul meu de recunoștință tuturor acelor care în toate colțurile unde sună dulcele grai românesc au pus sufletul și puterile lor în slujba idealului național. După Basarabia, după Bucovina, mai lipsește o piatră din cele mai scumpe: Transilvania cu ținuturile din Ungaria locuite de români. Azi ne-ați adus și această ultimă piatră a clădirii, care încoronează marea operă de Unire. Putem privi cu încredere în viitor, căci temelile sunt puternice... Ele sunt cimentate prin credința nestrămutată a unui fir întreg de generații de apostoli ai idealului național, ele sunt și sfințite prin sângele vitejilor mei ostași, care au luptat și au murit pentru Unire”.*

Timpul a validat din plin justețea și viabilitatea Actului istoric împlinit la 1 Decembrie 1918. Reunită în granițele sale firești, națiunea română și-a putut valorifica energiile descătuse, capacitățile creatoare, în slujba progresului economico-social, al dezvoltării științei, învățămîntului, culturii. România întregită și-a intensificat ritmul modernizării cu roade binefăcătoare pentru toți cetățenii ei, și-a sporit contribuția la opera de pace și securitate internațională.

Astăzi, la 84 de ani de la Marea Unire, românii, omagînd generația care a făcut-o, apreciază în mod deosebit valorile unității și identității naționale, dar și pe cele ale colaborării și solidarității cu alte popoare în lupta pentru înfăptuirea unor aspirații comune. Scrutându-și prezentul în contextul unei inevitabile globalizări, poporul român își întrevede viitorul cu optimism, încrezător în destinul său într-o Europă unită și pașnică, democratică și prosperă, într-o nouă Europă a națiunilor libere.

Momentul Alba Iulia

Constantin DAICOVICIU:

MAREA UNIRE

În mesul neostoit al istoriei omenirii, în cursul mereu progresiv al transformării legice – mai lente sau mai rapide – a societății omenеști, în general, și a diferitelor ei grupuri organizate – popoare, națiuni sau state – în special, există momente culminante, de *împlinire* a unor tendințe de dezvoltare de mult croite, sortite să se realizeze în ciuda unor piedici sau amănări ce s-au interpus de-a lungul secolelor.

Există în viața popoarelor evenimente care satisfac aspirații seculare și încununează lupte de veacuri. Există evenimente care repară nedreptăți istorice și justifică toate jertfele aduse pentru realizarea lor. Există evenimente care reprezintă puncte cardinale în dezvoltarea istorică a unui popor sau a unui teritoriu. Un asemenea eveniment a fost și actul unirii Transilvaniei cu România (...). El reprezintă un act de progres și de dreptate, o împlinire a năzuințelor poporului român și a nestrămutatelor legi ale istoriei.

Privită prin prisma istoriei, hotărârea luată la 1 decembrie 1918 apare, într-adevăr, ca rezultatul firesc și inevitabil al unui îndelungat și complex proces de dezvoltare economică, socială, spirituală și politică. Cuvântul entuziast și răspicat

Nici lungimea și vitregia unui întreg mileniu, nici depărtarea de restul romanității europene, nici stăpânirile și siluirile cotropitorilor vremelnici n-au izbutit să smulgă sau să pălească din mintea și sufletul poporului român conștiința tulpinei comune și a *unității* sale prin limbă și „forma mentis” romană.

Deși nici un document medieval nu atestă explicit că păcurarul ardelean se simțea acasă, între ai lui, atunci când își mâna turmele prin câmpia munteană, că moțul se înțelegea fără nici o greutate cu moldoveanul, călătorii și istoricii streini înregistrau cu uimire și admirație limba și descendența latină a tuturor „valahilor” din spațiul carpato-danubian, și atunci când le-a venit timpul, cronicarii noștri bătrâni exclamau cu nepusă mândrie că „de la Râm ne tragem”, iar învățații dascăli ai Școlii ardelenе afirmau răspicat autohtonía și continuitatea romanică pe pământul strămoșesc. Cărturarii și literații văzând în numele Daciei un simbol al unității românilor – întemeiau reviste purtând titluri ca „Dacia literară” a lui Kogălniceanu, „Magazinul istoric pentru

cedeze o dată și o dată în fața luptei maselor și a conducătorilor lor luminați. Prima biruință pe calea unității naționale se câștigă la 24 Ianuarie 1859, când Țara Românească și Moldova devin Principatele Unite pentru ca, doi ani mai târziu, să se numească România și peste 15 ani să-și proclame independența de stat. În aceste condiții, devenea cu atât mai nefirească și cu atât mai odioasă menținerea unei însemnate părți a poporului român sub stăpânirea chezaro-crăiască. Numeroase semne nu mai lăsau nici o îndoială asupra faptului că, în condițiile prielnice, românii ardeleni, reprezentând majoritatea populației ținuturilor intracarpatice, își vor manifesta cu fermitate hotărârea de a se uni cu frații lor de dincolo de munți, realizând pe veci unirea prefigurată a lui Mihai Viteazul.

Clipa Unirii celei Mari a sosit la sfârșitul primului război mondial. Învinsă de contradicțiile care o măcinau din interior și de loviturile din afară, monarhia austro-ungară s-a destrămat, iar masele populare n-au întârziat să-și spună răspicat cuvântul. Venind din toate colțurile ținuturilor românești din lăuntrul arcului Carpaților, la Alba Iulia, cei peste 100.000 de oameni au pectluit, pe „Câmpul lui Horia” din preajma Cetății pămîmirii și a triumfului românimii, actul solemn al voinței nestrămutate și unanime a tuturor, care glăsuia și va glăsi mereu peste veacuri: „*Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia, în ziua de 18 noiembrie (stil vechi, 1 decembrie, stil nou) decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dănșii cu România...*”

Visul cel de veacuri – *s-a împlinit*. Ideea cea milenară – a devenit o *realitate*. Mărețul act, cu putere de lege și plebiscit, de la Alba Iulia, fără seamăn în analele istoriei, e democratic prin formă și fond.[...]

*
Momentul Alba Iulia este, după cum l-am caracterizat la începutul acestor reflexii, un moment culminant și cardinal în istoria poporului român. Valoarea și însemnătatea lui istorică rămân neștirbite pentru totdeauna. El constituie – istoricește vorbind – o *treaptă*, și încă una înaltă, în dezvoltarea națiunii române (...).
(1968)

Vasile PÂRVAN:
Oamenii noi, înflorind în marea lumină a vieții, se apleacă cu reculegere spre pământul unde dorm oamenii vechi, din țărâna cărora au crescut ei, oamenii noi, ca florile nouă din pulberea florilor vechi.

al celor peste 100.000 de oameni, adunați pe „Câmpul lui Horia” de la Alba Iulia, consfințea și din punct de vedere politic o *unitate* de viață, de limbă și de cultură, care dănuia de peste două mii de ani.

Unitatea teritoriilor românești, despărțite atâta amar de veacuri pe plan politic, e străveche de planul civilizației materiale și spirituale, pe plan etnic și lingvistic. Cercetările arheologice și istorice, mai ales cele din vremea din urmă, au demonstrat fără putință de tăgădă sau de îndoială această coeziune încă pe timpurile cele mai îndepărtate ale istoriei Daciei. Una și aceeași era de o parte și de alta a Carpaților, cultura daco-geților, una și aceeași era limba pe care o vorbeau. Identice le erau obiceiurile și credințele. Iar în perioada celei mai mari înfloriri a vieții lor social-politice, una era și autoritatea politică ce-i cărmuia. Ea s-a concretizat strălucit în epoca statului dac al lui Burebista (sec. I î.e.n.) și a lui Decebal (sec. I e.n.). Această unitate n-a dispărut nici atunci când Dacia a intrat sub fatidică stăpânire romană, căci sub strălucirea civilizației aduse de coloniștii Romei, se perpetuau vie tradițiile populare dacice. Și când romanizarea a făcut progrese hotărâtoare, aceasta a cuprins nu numai populația provinciei, ci s-a extins, cu vremea, și asupra celorlalte ținuturi carpato-dunărene, transformând întregul pământ geto-dacic într-o autentică și viguroasă „Romania”.

De-a lungul epocii medievale și în epoca modernă, nici vitregia împrejurărilor, nici străduințele stăpânilor străine n-au izbutit să sfărâme unitatea profundă a acestei Români, leagăn și patrie a *poporului român*.

Dacia” a lui Laurian ardeleanul și a lui Bălcescu munteanul sau prevestitoarea „Românie literară” a lui Alecsandri. Că nu era numai o idee livrescă ne-o arată, simplu și emoționant, exemplul lui „badea Cărțan”, purtătorul, de o parte și de alta a munților, a odoarelor spirituale comune – cărțile românești, țărânul ardelean care a ținut să petreacă pios o noapte, sub cerul liber, la poalele Columnei Traiane din Roma și să se înscrie voluntar în armata română ce lupta pe plaiurile Plevnei pentru independența României.

Condițiile epocii feudale nu erau însă propice pentru înfăptuirea definitivă a unității politice a românilor. O dată doar, în plin ev mediu, ca într-o străfulgerare, poporul și-a manifestat conștiința că unitatea politică e dorită și că ea se poate realiza: atunci când bărbăția marelui voevod Mihai Viteazul a adus toate cele trei țări române sub sceptrul său. Deși această anticipare a viitoarei împliniri s-a prăbușit după scurtă vreme, fapta lui Mihai Viteazul a fost un exemplu pentru lupta maselor populare. În revoluția din 1848, mulțimea de țărani și cărturari adunată pe Câmpia libertății de la Blaj dădea glas și revendicării sociale de a se șterge iobăgia, dar și strigătului izvorât din inimă: „Noi vrem să ne unim cu Țara”.

Timp de secole, cele trei țări românești Moldova, Muntenia și Transilvania, deși despărțite politic, au cunoscut o dezvoltare în multe privințe analogă, iar legăturile dintre ele – economice, religioase, culturale etc. – erau dintre cele mai strânse, încât nimic nu le despărțea, afară de interesele puterilor dominante. Era inevitabil ca aceste interese să

Mihai BENIUC:

Aicea printre ardeleni...

Poezia românească din Transilvania, înainte și după unire, a fost mereu opusul a ceea ce s-ar putea numi un fenomen de segregatie. Fiecare poet originar din Transilvania s-a simțit în primul rând român și numai în al doilea rând transilvănean, cu specificările subordonate de ardelean, crișan, maramureșan și bănățean, concepte esențialmente de ordin geografic, etnicitatea jucând un rol doar de nuanță. Astfel, dintru începuturi și până azi, poezia, ca și literatura scriitorilor din Transilvania, este doar un aspect al literaturii române în general și nu poate fi tratată decât ca parte a unui întreg indivizibil și unitar. Marii scriitori ardeleni ca Ion Budai-Deleanu, Slavici, Coșbuc, Iosif, Agărbiceanu, Rebreanu, Isac, Goga sau Blaga sunt mari scriitori români.

Dar nu trebuie să aibă cineva o ureche prea fină pentru ca să distingă notele transilvănenilor în simfonia poeziei românești, începând, să zicem, de la „Răsunetul” lui Andrei Mureșanu și până la versurile unui tânăr poet ca Ion Alexandru. Nu e vorba de limbă, că limba este aceeași, în ciuda unor provincialisme sau tumuri de frază sporadic întâlnite la unii poeți. Pentru un om din afară și neprevenit, astfel de nuanțe nu sunt distincte nici măcar ca lexic. De altfel, nici un scriitor sau poet din provinciile transcarpatice n-a manifestat tendințe izolaționiste – , dimpotrivă, trăsătura lor fundamentală a fost sentimentul de apartenență la același colectiv etnic și istorico-social, indiferent de temporare separații prin granițe sau mai bine zis în ciuda acestora. Iar acest sentiment, caracteristic desigur nu numai poezilor, ci și maselor populare din ale căror năzuințe sociale și poezii își alimentau conștiința, a constituit o permanentă forță vectorială spre unire și spre unitate, când odată aceasta a fost realizată în 1918, prin actul istoric de la Alba Iulia.

În această stare de conștiință se găsește reverberația specifică a poeziei transilvane, n-aș vrea să spun ca o linie demarcațională între zone diferite, ci ca un relief în aceeași structură unitară. Sentimentul acestei unități

structurale este permanent, expresia lui putând varia după momente istorice și sociale diferite, dar funcțiunea lui fiind aceeași, anume de indelebilă solidaritate istorico-socială și comunitate spirituală. Cine dorește poate urmări această tendință încă de la Diaconul Coreși în scrieri, poate și mai dinainte, esența ei fiind aceeași: convingerea că există o realitate cultural-socială unitară românească în cuprinsul aproximativ același, care corespunde actualelor granițe ale statului român.

Pe măsură ce în cursul a trei secole se cristalizează felurile state, nevoia de a se uni se întărește până la a căpăta expresia clară de eliberare de sub orice dominație străină, simultan cu sporierea conștiinței dreptății sociale, nu o dată tradusă înainte de zguduitoare răcoale. Componentă socială, ideea de dreptate pentru cei asupriți este corelatul inseparabil al conștiinței unității naționale, iar la poezii din Transilvania îl găsim în forme acut și categoric exprimate, îndeosebi începând din faza prealabilă primului război mondial. Prea clar nu-mi aduc aminte să fi întâlnit citate aceste versuri bunăoară:

„*Doarme uriașul, răsturnat pe spate, / Ferecat în lanțuri pline de lăcate, // Barba-l învâlește ca un strat de iarbă / Viperi și șopârle i-au clocit în barbă ... // Și-nchisoarea-i largă de-a cuprinde-o țară, / Totuși lui i-atâră picioarele-afară, // Ba mai pe-nDELETE dacă s-ar întinde, / Două țări alături ar putea cuprinde ...*”

Sunt ale lui Șt. O. Iosif din „Somnul lui Corbea” și nu se cere multă perspicacitate pentru a le prinde tâlcul. Ele sunt tipice pentru un poet transilvănean, chiar dacă nu sunt la fel de răspicate, mai ales din punctul de vedere al dreptății sociale, ca ale înaintașului G. Coșbuc în „Noi vrem pământ” sau în „In oppressores”.

Cu Goga poezia devine, pe această linie, explicită. Nu e nici o noutate pentru nimeni în

Membri ai Consiliului Național Român Central

a afla că poetul „Oltului” are o singură idee centrală în poezia sa, unirea Transilvaniei cu România, și că mai rar s-a întâmplat poet potrivit la timpul potrivit. „*Avem un vis nămplinit / Copil al suferinții, / De jalea lui ne-au răposat / Și moșii și părinții*”. Sunt versuri care nu constată, ci îndeamnă la împlinire, și poetul prevestește „înfricoșatul viitor” ce va face să înceteze jalea seculară, văzută nu numai de pe pozițiile unor revendicări naționale, ci ale luptei sociale a celor ce gem umiliți în umbră cu umeri gârbovi de povară.

S-ar fi zis că o dată cu unirea din 1918 dimensiunea de revoltă a poeziei ardelenе era firesc să scadă, deși întregirea teritorială nu aducea prin sine și dreptatea socială. aș a cum trebuie ea înțeleasă de pe poziții revoluționare. Firesc era să continue dezvoltarea ei pe această latură care, de-cum, nu mai era specifică unor provincii, ci întregii țări sau în orice caz majorității oamenilor muncii de la sate și orașe asupriți în continuare, căci misiunea Goga a poeziei se terminase. Rămănea din ea nerezolvată problema „clăcașilor”, și, mai acută, problema abia atinsă ici-colo în poezia românească a clasei muncitoare propriu-zise.

Dar poezia lui Goga mai avea o latură, cea acoperită de zăbrăncul tristeții, acei „codri verzi de brad” și „câmpuri de mătăasă”, natura, pe care într-o altă lumină o întâlnim și la Coșbuc și la Iosif, și ale cărei rădăcini se găsesc în cântecul „Mioriței” – izvor nescapat al poeziei în opera lui Eminescu sau a lui Sadoveanu, acești coloși ai scrisului, originari din Moldova și îndrăgostiți de Ardeal.

Blaga apucă acest fir de aur și-l ridică prin poezia sa și concepția sa despre satul și poporul român la gradul unei viziuni filosofice (...).

La unirea Transilvaniei cu statul român liber îmi vine să le spun celor de dincolo de Carpați: „*Aicea printre ardeleni mă simt acasă, / În fiecare văd un nepot de-al lui Horea, de-al lui Iancu...*”. Și sunt convins că nu mă înșel. În inima lor arde același foc.

(1968)

Tudor ARGHEZI

BALADA UNIRII

Maica mare are mii
De ani mari între vecii,
Dar mai tânără mereu
Ș-a-ntrecut cu Dumnezeu,
Omul când credea că moare,
Da dintr-însa altă floare
Pentru lumea trecătoare.
Ea, venind și pe la noi,
A dat florile-i mai noi,
A intrat cu ochii-n cer
De la Porțile de Fier,
Alegându-și cale grea:
Muntele și Dunărea,
Și trecând-o fără pod,
Fără drum și nici norod,

Între munți de cremene
A făcut să-i semene
Trei fecioare gemene.
Le-a făcut și-apoi s-a dus
Șă se-ntoarcă într-apus,
Și-a rămas sora cu sora,
Vrajbă-n calea tuturoră,
Câteștrei și câte una
Dușmănite-ntotdeauna.
Doritoare să se vadă
Din livadă în livadă.
Șe uitau doar între ele
Printre spini și prin zăbrele,
Alergând prin ghimpi oprite,
Obosite și rănite.

Numai cântecele toate
Puteau negura străbate
Și trăiau îndurate.
La fântâna dintr-o zare
Șe-ntâlneau cu trei urcioare,
Șorbind visuri și răcoare.
Într-o zi s-au sfătuit,
Cumpăna de răstăgnit
Ș-o dărâme negreșit.
Șecerându-și rapia,
Două-au spart și granița.
Și din șeceră scânteia
O trezi pe cea de-a treia.
Șuferință cu noroc,
Au luat granițele foc.

Și-mprejur de munți și țară
Șe făcuse foc și pară,
Lanțurile li s-au rupt
Cu dușmanii dedesupt.
Și în fostul cimitir,
Peste spini și peste pir,
Șe încinse hora mare
Pentru sfânta sărbătoare
A frumoaselor fecioare,
Cu grădinițe de brâu,
Disc cu pisc și râu cu râu,
O cunună, o brățară,
Curcubeu culcat pe țară.
Și d-acu veciile
Vor trăi cu miile.

Otopeni, 14 ianuarie 1966
(*Poeeme noi*, 1972)

Universitatea Spiru Haret

din București, acreditată prin Legea nr. 443/5 iulie 2002,
publicată în Monitorul Oficial nr. 491/9 iulie 2002,
anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice vacante:

I. FACULTATEA DE DREPT-BUCUREȘTI

Catedra de Drept Privat

Profesor,	Poz. 3	– Dreptul mediului
Profesor,	Poz. 4	– Dreptul familiei
Profesor,	Poz. 5	– Dreptul muncii
Profesor,	Poz. 52	– Drept instituțional comunitar; Drept comunitar
Asistent,	Poz. 40	– Drept comercial
Asistent,	Poz. 41	– Dreptul mediului
Asistent,	Poz. 42	– Dreptul mediului; Dreptul familiei
Preparator,	Poz. 48	– Dreptul mediului
Preparator,	Poz. 49	– Dreptul familiei
Preparator,	Poz. 61	– Dreptul mediului; Drept civil (drepturi reale, obligații)

Catedra de Drept Public

Conferențiar,	Poz. 43	– Drept penal – partea generală 1,2
Conferențiar,	Poz. 15	– Criminalistică
Lector,	Poz. 19	– Contencios constituțional; Drept parlamentar
Lector,	Poz. 50	– Drept administrativ și știința administrației 1,2
Asistent,	Poz. 39	– Drept internațional public
Preparator,	Poz. 51	– Drept penal – partea specială
Preparator,	Poz. 52	– Drepturile omului; Drept instituțional comunitar

II. FACULTATEA DE LIMBI ȘI LITERATURI STRĂINE

Catedra de Limbi Germanice, Orientale și Slave Colectivul de Limbă Engleză

Conferențiar,	Poz. 39	– Istoria literaturii engleze; Istoria literaturii engleze – opțional
Lector,	Poz. 45	– Limba engleză contemporană; Limbă engleză – curs practic
Asistent,	Poz. 21	– Limbă engleză contemporană; Limbă engleză – curs practic; Practică pedagogică

Departamentul de Limbi Străine pentru Facultățile Nefilologice

Preparator,	Poz. 36	– Limbă engleză
-------------	---------	-----------------

III. FACULTATEA DE LIMBĂ ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ

Conferențiar,	Poz. 17	– Limbă română contemporană; Limbă română; Practică pedagogică
Asistent,	Poz. 27	– Literatura română modernă și contemporană; Istoria literaturii române; Limbă engleză – curs practic

IV. FACULTATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Profesor,	Poz. 51	– Metodologia cercetării științifice în E.F.S.; Biochimia efortului; Biochimie și biofizică
Conferențiar (medic),	Poz. 53	– Teoria și metodică kinetoterapie; Gimnastică terapeutică și masaj; Kinetoterapia în afecțiunile respiratorii și neurologice
Conferențiar,	Poz. 54	– Fiziologia generală a efortului fizic; Biomecanică; Fiziologie
Lector, Lector,	Poz. 17 Poz. 22	– Baschet – Teoria educației fizice și sportului; Didactica specialității educație fizică și a sportului
Lector,	Poz. 59	– Managementul activității de educație fizică și sport; Management și legislație în educație fizică și sport; Stagiu în managementul activității de educație fizică și sport
Lector (medic),	Poz. 60	– Kinetoterapie în afecțiuni cardio-vasculare; Fiziopatologie; Ortezare-protezare; Terapie ocupațională.
Asistent, Asistent,	Poz. 28 Poz. 35	– Atletism – Înot terapeutic; Natație
Asistent (bărbat), Asistent,	Poz. 41 Poz. 42	– Gimnastică de bază și sportivă – Kinetoterapie în afecțiuni neurologice; Terapie ocupațională; Manevrarea bolnavului; Ortezare-protezare
Asistent,	Poz. 43	– Handbal; Natație
Preparator,	Poz. 63	– Sporturi de luptă

V. FACULTATEA DE MANAGEMENT FINANCIAR- CONTABIL BUCUREȘTI

Catedra de Contabilitate, Informatică de Gestiune

Profesor,	Poz. 7	– Informatică de gestiune (baze); Informatică de gestiune (PSI)
Conferențiar, Conferențiar,	Poz. 9 Poz. 11	– Informatică de gestiune (SGBD) – Contabilitate aprofundată; Contabilitatea instituțiilor publice
Conferențiar, Lector,	Poz. 12 Poz. 26	– Contabilitate de gestiune – Doctrine financiar-contabile; Contabilitate financiară
Lector, Lector,	Poz. 27 Poz. 28	– Contabilitate financiară – Management financiar-contabil; Contabilitate (baze)
Preparator, Lector,	Poz. 38 Poz. C1	– Informatică de gestiune (SGBD) – Birotică; Informatică de gestiune (baze); Informatică de gestiune (PSI) și asistarea deciziei

Catedra de Management și Finanțe

Profesor,	Poz. 8	– Statistică economică
Profesor,	Poz. 9	– Analiză economico-financiară
Conferențiar, Conferențiar,	Poz. 12 Poz. 14	– Statistică economică 1,2 – Prețuri și concurență; Finanțe publice și fiscalitate
Lector,	Poz. 22	– Management general; Management; Statistică economică; Proiecte M.F.C.
Conferențiar, Lector,	Poz. C1 Poz. C2	– Management general – Monedă și credit; Proiecte MFC

VI. FACULTATEA DE FILOSOFIE ȘI JURNALISM

Catedra de Filosofie

Conferențiar,	Poz. 26	– Istoria religiilor; Hermeneutică – opțional; Seminar special Mircea Eliade
Lector,	Poz. 16	– Filosofie românească – I; Filosofie antică – I-II
Lector, Lector,	Poz. 17 Poz. 18	– Filosofie contemporană – I-II – Axiologie și filosofia culturii – I-II; Politologie; Orientări actuale în filosofia artei; Practică pedagogică – I-II
Lector,	Poz. 19	– Metafilosofie; Epistemologie – I-II; Seminar special Blaga
Preparator,	Poz. 28	– Sisteme logice și metalogică – I

Catedra de Jurnalism

Conferențiar,	Poz. 4	– Agenții de presă; Filosofia istoriei; Politologie; Orientări actuale în filosofia politică
Lector,	Poz. 14	– Publicistică Radio, Jurnalism – lucrări practice – I-II; Practică jurnalistică – I-II
Asistent,	Poz. 16	– Genurile presei; Publicistică Radio; Agenții de presă; Practică jurnalistică – I-II
Preparator,	Poz. 17	– Teoria comunicării – I-II

VII. FACULTATEA DE MARKETING ȘI COMERT EXTERIOR

Catedra de Marketing și Relații Economice Internaționale

Conferențiar,	Poz. 12	– Marketing internațional; Marketingul serviciilor
Lector,	Poz. 20	– Economie europeană; Relații valutar-financiare internaționale
Lector, Asistent,	Poz. 33 Poz. 30	– Investiții internaționale – 1, 2 – Marketing internațional; Bazele comerțului; Programe de marketing; Economie internațională – 1

Catedra de Economie Politică

Profesor,	Poz. 3	– Economie politică
Lector,	Poz. 10	– Economie politică

VIII. FACULTATEA DE SOCIOLOGIE-PSIHLOGIE

Catedra de Sociologie

Profesor,	Poz. 35	– Geopolitică
Conferențiar,	Poz. 39	– Organizații; Psihosociologia organizațiilor
Lector, Lector,	Poz. 21 Poz. 22	– Sociologia populației și demografie – Sociologie politică; Sociologie generală
Lector, Asistent,	Poz. 23 Poz. 33	– Sociologia familiei – Sociologia problemelor sociale; Devianță și control social; Metodologie MTCSP

Catedra de Psihologie

Profesor,	Poz. 28	– Psihologie socială
Profesor,	Poz. 29	– Istoria psihologiei
Conferențiar, Conferențiar, Lector,	Poz. 30 Poz. 31 Poz. 17	– Psihologie experimentală – Psihodiagnostic – Psihologia creativității; Fundamentele psihologiei – I
Asistent, Asistent,	Poz. 33 Poz. 34	– Psihologie socială – Psihopatologie și psihiatrie; Psihologie clinică și medicală
Preparator,	Poz. 35	– Psihodiagnostic

IX. FACULTATEA DE RELAȚII INTERNAȚIONALE ȘI STUDII EUROPENE

Asistent,	Poz. 29	– Drept comunitar; Dreptul adunărilor parlamentare și UE
-----------	---------	---

X. FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ

Catedra de Învățământ Preclinic

Conferențiar,	Poz. 22	– Microbiologie. Imunologie. Imunopatologie
---------------	---------	--

Catedra de Învățământ Clinic

Profesor, Profesor,	Poz. 1 Poz. 3	– Parazitologie veterinară – Igiena alimentară. Sănătate publică. Chimie. Microbiologie. Tehnologia produselor alimentare
Profesor,	Poz. 15	– Reproducție. Ginecologie. Obstetrică veterinară; Patologia glandei mamare
Conferențiar, Asistent,	Poz. 17 Poz. 21	– Patologie – clinică medicală – Semiologie – Diagnostic pe imagine. Patologie și clinică medicală veterinară
Preparator,	Poz. 22	– Toxicologie și toxicoze

XI. FACULTATEA DE GEOGRAFIE

Catedra de Geografie Fizică

Profesor,	Poz. 5	– Geografie fizică a României (câmpii); Probleme speciale de geomorfologie; Practică pedagogică
Lector,	Poz. 11	– Geologie generală; Geologia României; Dreptul mediului
Lector,	Poz. 14	– Râurile României; Hidrologie; Geografie globală (generală)
Lector,	Poz. 15	– Geografia Cuaternarului; Geografia mediului
Lector,	Poz. 16	– Clima României; Meteorologie-climatologie; Practică pedagogică
Conferențiar,	Poz. 27	– Geografia regională a României (Carpați și Subcarpați)

Catedra de Geografie Umană și Economică

Lector,	Poz. 8	– Topografie-Cartografie; Geografia continentelor (America, Africa); Regiuni geoeconomice
---------	--------	---

XII. FACULTATEA DE ISTORIE

Profesor, Profesor,	Poz. 5 Poz. 6	– Istoria serviciilor secrete – România în istoria secolului XX; Istorie contemporană – curs special
Conferențiar,	Poz. 8	– Istoria medie a românilor (sec. XV-XVIII); Științe auxiliare ale istoriei; Paleografie chirilică; Instituții medievale românești
Conferențiar,	Poz. 9	– Istorie modernă universală (secolul XVIII-1815); Istoria relațiilor româno-latino-americane – curs special; Istoria modernă universală (1815-1918)
Lector,	Poz. 11	– Istoriografie generală și românească – I-II; Istoria contemporană a românilor (1939-2001)
Lector,	Poz. 12	– Istoria antică universală I și II; Istoria religiilor – curs special; Istoria antică a românilor I
Lector,	Poz. 13	– Istoria modernă a românilor (sec. XVIII – 1866); Istoria modernă a românilor (1866-1918); Istoria politică a Europei moderne – curs special; Seminar special
Preparator,	Poz. 17	– Istoria relațiilor internaționale; Românii din afară granițelor României
Preparator,	Poz. 18	– Istorie contemporană universală (1918-1939; 1939-2001)

XIII. FACULTATEA DE MUZICĂ

Conferențiar,	Poz. 8	– Forme și analize muzicale; Citire de partituri (curs pr. indv.)
Conferențiar,	Poz. 9	– Teoria muzicii, solfegiu, dictat; Istoria culturilor și a stilurilor muzicale; Estetică muzicală
Conferențiar, Conferențiar,	Poz. 10 Poz. 11	– Citire de partituri (curs pr. indv.) – Canto coral (curs pr. indv.); Canto la alegere (curs pr. indv.)
Preparator,	Poz. 29	– Folclor muzical; Canto popular

XIV. FACULTATEA DE MATEMATICĂ ȘI INFORMATICĂ

Asistent,	Poz. 38	– Bazele informaticii – I
-----------	---------	---------------------------

XV. FACULTATEA DE MANAGEMENT - BRAȘOV

Catedra de Management

Profesor,	Poz. 24	– Marketing; Fundamentele managementului organizației
Lector,	Poz. 28	– Managementul operațional al producției; Metodologii manageriale; Managementul întreprinderilor mici și mijlocii; Politici manageriale de producție
Asistent,	Poz. 15	– Marketing; Economie politică 1; Bazele contabilității
Asistent,	Poz. 31	– Introducere în informatică economică; Limbaje de programare și baze de date; Informatică managerială

(Continuare din pag. 6)

XVI. FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE - BRAȘOV

Lector,	Poz. 9	– Drept administrativ; Drept administrativ comparat; Știința administrației; Probleme aprofundate de drept administrativ
Asistent, Preparator,	Poz. 26 Poz. 11	– Drept administrativ – Drept financiar și fiscal; Drept procesual civil

XVII. FACULTATEA DE PSIHLOGIE-PEDAGOGIE - BRAȘOV

Conferențiar,	Poz. 19	– Psihologie juridică; Psihologia consumatorului; Psihologia persoanei; Management educațional
Conferențiar,	Poz. 20	– Istoria pedagogiei; Pedagogie alternativă; Logică

XVIII. FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE – CÂMPULUNG MUSCEL

Lector, Lector,	Poz. 13 Poz. 14	– Matematici economice 1,2 – Drept civil și administrativ; Drept comercial
Asistent, Asistent,	Poz. 16 Poz. 18	– Limba engleză – Contabilitate de gestiune; Bazele contabilității; Contabilitate financiară
Preparator,	Poz. 31	– Contabilitate aprofundată; Management financiar-contabil
Preparator,	Poz. 32	– Monedă, credit, bănci; Relații financiar-valutare internaționale; Burse de mărfuri și valori
Preparator,	Poz. 33	– Finanțe publice; Finanțele întreprinderii
Preparator,	Poz. 34	– Limba franceză

XIX. FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE – CONSTANȚA

Lector, Lector,	Poz. 40 Poz. 5	– Limbă engleză – Economia protecției mediului
--------------------	-------------------	---

Lector,	Poz. 6	– Informatică de gestiune. Baze și Internet; Informatică de gestiune SGBD
Lector,	Poz. 4	– Contabilitate. Baze
Conferențiar,	Poz. 12	– Drept internațional comunitar; Protecția juridică a drepturilor omului
Lector, Lector, Asistent,	Poz. 25 Poz. 26 Poz. 8	– Drept comercial – Drept civil și administrativ – Drept comercial

XX. FACULTATEA DE DREPT - CONSTANȚA**XXI. FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE – CRAIOVA****Catedra de Științe Economice**

Profesor,	Poz. 6	– Drept comercial; Drept civil și administrativ
Lector,	Poz. 13	– Matematici economice; Matematici financiare și actuariale
Lector, Lector, Lector, Asistent,	Poz. 23 Poz. 24 Poz.25 Poz.44	– Birotică; Limbaje de programare și SGBD – Contabilitate – baze – Limba engleză – Contabilitate financiară; Gestiunea financiară a întreprinderii; Evaluarea patrimoniului

XXII. FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE – RÂMNICU VÂLCEA

Lector,	Poz.13	– Eficiență economică; Finanțe publice; Practică
---------	--------	--

Înscrierea la concurs se face cu respectarea condițiilor prevăzute în *Legea Învățământului nr.84/1995 și Legea nr.128/1997 privind Statutul personalului didactic din România.*
Relații la telefoanele: 314 00 75, 314 00 76 interior 108, 220.

SECRETAR ȘTIINȚIFIC AL SENATULUI,

Prof. univ. dr. Emilia M. Dobrescu

Programul

Televiziunii România de Mâine (tvRM)

**DUMINICĂ
1 decembrie 2002**

6:00	Matinal (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
8:00	Repere spirituale – emisiune de prof. univ. dr. Mihail Diaconescu
9:00	Lumea copiilor. Emisiune de Carmen Cintează
10:00	Auto – star. Emisiune de Gavrilă Inoan
10:30	Film documentar. Vacanță în SUA
11:00	Rețete pentru sănătate. Medicul de familie. (II). Emisiune realizată de Eugenia Grosu Popescu (r)
12:30	Lumea în clipa 2002. Vremea mărturisirilor. Participă: Petre Roman, Bogdan Baltazar. Emisiune de Marian Oprea (r)
13:30	90 de minute pentru sufletul tău – coproducție TV <i>România de Mâine</i> – TVR Internațional. Emisiune prezentată de Iuliana Marciuc (r)
15:00	Invitație la film – emisiune de informare și cultură cinematografică, realizată de Emil Voicu
16:00	Lumea sporturilor. Glorii ale sportului românesc. Info-sport: cluburi, campionate, competiții. Emisiune realizată de prof. univ. dr. Septimiu Todea și Mugur Popovici
17:00	Club internațional. România. Emisiune de Ioana Nitobe
18:30	Actualități
19:00	Maeștri: Horia Andreescu. Emisiune de Valeriu Râpeanu
20:00	Ora melomanului. Stagiunea de muzică cultă a tvRM. Emisiune realizată de Alexandru Moroșanu, Dumitru Cucu (r)
21:00	Oameni care au fost: Generația Marii Uniri. Realizator: Nicolae Mardari
22:00	Salonul caricaturistilor. Invitați: Albert Poch, Cristian Mihăilescu, Leonte Năstase, Bogdan Petry. Realizator: Dumitru Cucu
23:00	Film documentar. Mici întreprinzători, mici afaceri
23:30	Program muzical nocturn

**LUNI
2 decembrie 2002**

6:00	Matinal (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00	Bazele contabilității (7)
10:30	Economie politică (14)
11:10	Geografie economică mondială (7)
12:10	Istoria economică a României (5/2)
12:45	Bazele informaticii (4)
13:15	Sociologie economică (2)
13:45	Muzică – promo
14:00	Știri, muzică, promo
14:30	Maeștri: Ion Lucian. (II) Emisiune de Valeriu Râpeanu (r)
15:30	Program muzical
16:00	Film documentar. Documente interzise (I)
16:30	Litera și spiritul legii. Emisiune de prof.univ.dr. Cornelii Turianu (r)
17:30	Cooperarea românească: tradiție, realități, perspective. Cooperativele de consum: CENTROCOOP. Invitat: Nicolae Gavrilă, președintele CENTROCOOP. Realizator: prof.univ.dr. Victor Axenciuc
18:30	Actualități, promo, muzică
19:15	Cufărul cu povești. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cintează
19:30	Ora melomanului. Stagiunea de muzică cultă a tvRM. Emisiune realizată de Alexandru Moroșanu și Dumitru Cucu
20:30	Dialog juridic cu prof.univ.dr. Cornelii Turianu
21:00	Fairplay. Talk-show în direct pe probleme de actualitate ale sportului. Realizator: Mugur Popovici
22:30	Program muzical
23:00	Film documentar. Documente interzise (II)
23:30	Program muzical nocturn
02:00	Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

**MARȚI
3 decembrie 2002**

6:00	Matinal (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00	Drept civil (12)
10:50	Drept roman (11)
11:15	Informatică pentru sociologie – psihologie (2)
11:45	Economie politică (15)
12:25	Istorie socială (2)
12:50	Drept constituțional (1)
13:45	Muzică – promo
14:00	Știri, promo, muzică
14:30	Fairplay. Talk-show pe probleme de actualitate ale sportului. Realizator: Mugur Popovici (r)
16:00	Club internațional: România. Emisiune de Ioana Nitobe (r)
17:30	Invitație la film - emisiune de informare și cultură cinematografică, realizată de Emil Voicu (r)
18:30	Actualități, promo, muzică
19:15	Cufărul cu povești. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cintează
19:30	Pur și simplu. Emisiune social – economică, realizată în direct de Constantin Ioachim Cercasov
20:30	Oameni care au fost: Generația Marii Uniri. Realizator: Nicolae Mardari (r)
21:30	Program muzical
22:30	Dicționar economic. Emisiune de lector univ.dr. Eugen Ghiorgă
23:00	Program muzical nocturn
02:00	Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

**MIERCURI
4 decembrie 2002**

6:00	Matinal (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00	Cultura și civilizația europeană (9)
11:40	Istoria literaturii române (7)
12:15	Filosofia istoriei (3)
12:40	Limba română (7/1)
13:20	Istoria medie a românilor (2)
13:50	Muzică – promo
14:00	Știri, promo, muzică
14:30	Planeta Pământ. Drome
15:30	Întâlnire cu folclorul. Emisiune de Theodora Popescu (r)
16:00	Cooperarea românească: tradiție, realități, perspective. Cooperativele de consum: CENTROCOOP. Invitat: Nicolae Gavrilă, președintele CENTROCOOP. Realizator: prof.univ.dr. Victor Axenciuc (r)
17:00	Atelier TV studențesc. Magazin studențesc realizat de Daniel Paraschiv
18:30	Actualități, promo, muzică
19:15	Cufărul cu povești. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cintează
19:30	Repere românești 2002. Emisiune de Silvia Frimu
20:10	Filme premiate la Festivalul Internațional Eco – Etno – Folk Film, Slătioara – Vâlcea, ediția a IV-a
21:10	Program muzical
21:30	Calendarul cultural al lunii decembrie, realizat de prof.univ.dr. Ion Dodu Bălan
22:00	Planeta pământ. Patrimoniul cultural al umanității: Burgos
23:00	Program muzical nocturn
02:00	Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

**JOI
5 decembrie 2002**

6:00	Matinal (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00	Limba latină (15)
10:30	Limba română (7/2)
10:55	Lingvistică generală (8)
11:55	Psihologia educației (14)

12:25	Psihologia informației (10)
12:50	Introducere în știința politicii (1)
13:45	Muzică – promo
14:00	Știri, promo, muzică
14:30	Filme premiate la Festivalul Internațional Eco – Etno – Folk Film, Slătioara – Vâlcea, ediția a IV-a (r)
15:30	Dincolo de arenă. Emisiune în direct de Mugur Popovici
16:30	Dialog juridic cu prof.univ.dr. Cornelii Turianu (r)
17:00	Rețete pentru sănătate. Emisiune interactivă realizată de Eugenia Grosu Popescu
18:30	Actualități, promo, muzică
19:15	Cufărul cu povești. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cintează
19:30	Arta eveniment. Emisiune de Marina Roman Boiangiu
20:30	România în lume. Emisiune realizată în colaborare cu Fundația „România în lume”. Moderator: Nicolae Mardari
22:00	Cheia succesului – manager XXI. Emisiune în direct de Carmen Dumitriu
23:00	Program muzical nocturn
02:00	Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

VINERI**6 decembrie 2002**

6:00	Matinal (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
10:00	Informatică pentru sociologie (9)
10:30	Teoria comunicării (8)
11:20	Sociologie economică (1)
11:50	Istoria veche a românilor (1)
12:20	Bazele informaticii (8)
12:50	Filosofia istoriei (2)
13:10	Introducere în mass – media (1)
13:40	Program muzical
14:00	Știri, muzică, promo
14:30	România în lume. Emisiune realizată în colaborare cu Fundația „România în lume”. Moderator: Nicolae Mardari (r)
16:00	Repere românești 2002. Emisiune de Silvia Frimu (r)
16:40	Vorbii, scrieți românește. Emisiune de lect.univ.dr. Valeriu Marinescu (r)
17:10	Not yet but soon – emisiune de Doru Enache (r)
17:45	Pe drumul destinului. Emisiune de Ioana Mandache
18:30	Actualități, promo, muzică
19:15	Cufărul cu povești. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cintează
19:30	Universul cunoașterii. Emisiune interactivă de actualitate științifică (creativitate, I.T., terapii complementare, educație în afara școlii, noutăți din micro și macro cosmos). Realizator: Cătălin Grosu
21:00	Lumea în clipa 2002. Vremea mărturiilor. Invitați: Petre Roman, Bogdan Baltazar. Emisiune de Marian Oprea
22:00	Muzică de cafe-concert
23:00	Film documentar. Dosar de afaceri
23:30	Program muzical nocturn
02:00	Cursuri universitare (reluare din tronsonul 10:00 – 14:00)

XXIII. FACULTATEA DE DREPT – RÂMNICU VÂLCEA

Lector, Lector,	Poz.40 Poz.41	– Criminologie și penologie – Introducere în informatică; Statistică judiciară
Asistent, Preparator,	Poz.11 Poz.44	– Dreptul muncii – Drept procesual civil

XXIV. FACULTATEA DE FINANȚE ȘI BĂNCI – BLAJ

Lector,	Poz.1	– Bazele informaticii; Matematică aplicată în finanțe, bănci, asigurări
---------	-------	--

XXV. DEPARTAMENTUL PENTRU PREGĂTIREA PERSONALULUI DIDACTIC

Profesor, Profesor, Lector,	Poz.15 Poz.16 Poz.6	– Psihologia educației – Pedagogie – Psihologia educației; Pedagogie
Lector,	Poz.11	– Sociologia educației; Psihologia educației
Lector,	Poz.23	– Pedagogie; Managementul educațional
Asistent, Asistent,	Poz.24 Poz.22	– Pedagogie – Managementul educațional; Sociologia educației
Asistent,	Poz.25	– Sociologia educației; Managementul educațional
Asistent,	Poz.26	– Pedagogie; Psihologia educației
Preparator,	Poz.27	– Psihologia educației

**SÂMBĂȚĂ
7 decembrie 2002**

6:00	Matinal (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
8:30	Vorbii, scrieți românește. Emisiune realizată de lect.univ.dr. Valeriu Marinescu
9:00	Not yet but soon – emisiune de Doru Enache
9:30	Muzică populară
10:00	Cufărul cu povești. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cintează
10:20	Film documentar. Irlanda de Nord. Jocuri de artificii
11:00	Cu ... și despre muzică. Emisiune de Mihai Darie
12:00	Universul cunoașterii. Emisiune de actualitate științifică (creativitate, I.T., terapii complementare, educație în afara școlii, noutăți din micro și macrocosmos). Realizator: Cătălin Grosu (r)
13:30	Litera și spiritul legii. Emisiune de prof.univ.dr. Cornelii Turianu
14:30	Meandrele administrației publice. Emisiune de George Nicolau
16:00	Lumea sporturilor. •Info-sport: cluburi, campionate, competiții. Emisiune realizată de prof.univ.dr. Septimiu Todea și Mugur Popovici
17:00	Muzică de cafe-concert
17:30	În slujba adevărului. Emisiune de conf.univ.dr. Petre Buneci
18:30	Actualități
19:00	Întâlnire cu folclorul. Emisiune de Theodora Popescu
19:30	90 de minute pentru sufletul tău – coproducție TV <i>România de Mâine</i> – TVR Internațional. Emisiune prezentată de Iuliana Marciuc
21:00	Laborator de creație. Emisiune de prof.univ.dr. Ion Dodu Bălan
22:00	Portret în sunet. Vicențiu Țăranu
23:00	Film documentar. Visul coralilor
00:00	Program muzical nocturn

**DUMINICĂ
8 decembrie 2002**

6:00	Matinal (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
8:00	Repere spirituale – emisiune de prof.univ.dr. Mihail Diaconescu
9:00	Lumea copiilor. Emisiune de Carmen Cintează
10:00	Auto – star. Emisiune de Gavrilă Inoan
10:30	Film documentar. Step – spectacol școală. James Whistler - grafică
11:30	Program muzical
12:30	Lumea în clipa 2002. Vremea mărturiilor. Invitați: Petre Roman, Bogdan Baltazar. Emisiune de Marian Oprea (r)
13:30	90 de minute pentru sufletul tău – coproducție TV <i>România de Mâine</i> – TVR Internațional. Emisiune prezentată de Iuliana Marciuc (r)
15:00	Invitație la film - emisiune de informare și cultură cinematografică, realizată de Emil Voicu
16:00	Lumea sporturilor. •Glorii ale sportului românesc. •Info-sport: cluburi, campionate, competiții. Emisiune realizată de prof.univ.dr. Septimiu Todea și Mugur Popovici
17:00	Club internațional. Finlanda. Emisiune de Ioana Nitobe
18:30	Actualități
19:00	Maeștri: Costel Constantin. Emisiune de Valeriu Râpeanu
20:00	Ora melomanului. Stagiunea de muzică cultă a tvRM. Emisiune realizată de Alexandru Moroșanu, Dumitru Cucu (r)
21:00	Oameni care au fost: Marin Sorescu. Emisiune de Cornelii Toader
22:00	Calendarul literar al lunii decembrie, realizat de prof.univ.dr. Ion Dodu Bălan
22:30	Film documentar. Seara pe Marea Hebridelor
23:30	Program muzical nocturn

**Opinia
națională**

Telefoane:
410.39.11 și
410.39.13,
interioare:
117, 122
Fax:
410.51.62

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ ESTE EDITATĂ DE FUNDATIA ROMÂNIA DE MÂINE.

Instituție social - umanistă de cultură, știință și învățământ
Revista se poate procura prin abonament de la toate oficiile poștale din țară. În Catalogul RODIPEI, revista se regăsește la poziția 2.256.
Solicitați de abonamente se pot adresa redacției, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată pe adresa: *Opinia națională*, Splaiul Independenței nr. 313, Sectorul 6, București, Cont 2511.1-23.1/rol - B.C.R. – Sucursala Unirea.

ISSN 1221-4019

Machetarea computerizată și tiparul executate de
LABORATORUL DE TEHNOREDACTARE ȘI TIPOGRAFIA
FUNDATIEI ROMÂNIA DE MÂINE
Publicația OPINIA NAȚIONALĂ este înregistrată la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci la nr. 24.000/7.090.672 din 3 septembrie 1997.

Momente cruciale în istoria patriei

„România și-a găsit locul în coaliția libertății”

Cuvântarea președintelui George W. BUSH

(Continuare din pag. 1)

Invitația de aderare oferită de NATO este, de asemenea, un vot de încredere că veți continua munca dificilă de reforme politice, economice și militare. Și, urmând această cale, veți avea parteneri în toate națiunile membre ale NATO.

Promisiunile Alianței noastre sunt sacre, iar noi ne vom respecta angajamentele față de toate națiunile care ni se alătură. Dacă vreun pericol va amenința România, dacă vreun stat va amenința România, Statele Unite ale Americii și NATO vor fi alături de dvs. Ca un aliat al NATO puteți avea această încredere, nimeni nu vă poate lua libertatea țării dvs. Apartenența în NATO crește siguranța României. România va contribui la puterea alianței NATO, într-o vreme în care ne confruntăm cu pericole noi, fără precedent. Deja trupele noastre operează împreună în Afganistan. Deja România s-a alăturat coaliției globale împotriva terorii și vă mulțumim foarte mult pentru aceasta.

Lumea a suferit destul din cauza fanatizării, care caută să-și impună voința prin frică și crimă. Alianța NATO și lumea civilizată se confruntă cu noii dușmani ai libertății și noi vom învinge. Țara dvs. aduce de asemenea claritate morală Alianței Nord Atlantice. Voi prețuiți libertatea deoarece ați trăit în lipsa ei. Voi știți diferența între bun și rău deoarece ați văzut fața răului. Poporul României înțelege că în fața dictatorilor agresivi nu putem sta

liniștiți și nu pot fi ignorați; lor trebuie să ne opunem totdeauna.

Un dictator agresiv conduce acum în Irak. Urmărind să procure arme îngrozitoare, prin legăturile sale cu grupările teroriste, prin dezvoltarea de rachete balistice interzise, dictatorul Irakului amenință securitatea fiecărei națiuni libere, inclusiv a națiunilor europene. Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite și acum NATO a rostit cu o singură voce: „Regimul din Irak se va dezarma complet de armele de ucidere în masă, altfel noi, Statele Unite, vom conduce o coaliție de națiuni și vom dezarma acel regim în numele păcii”.

Fiecare națiune trebuie să înfrunte pericolul. Fiecărei națiuni libere îi revine răspunderea de a-și îndeplini rolul său deplin și responsabil. Și împreună, domnule președinte, ne vom păstra libertatea și vom acționa împreună pentru menținerea păcii.

În viitorul pașnic pe care-l construim, România va întări viețile noastre și într-un alt fel – ca o punte către o nouă Rusie. Timp de secole, geografia României a fost o sursă de pericole. Acum puteți ajuta alianța noastră, întinzând o mână de cooperare peste Marea Neagră.

Rusia nu are a se teme din cauza lărgirii NATO, întrucât Rusia are nevoie de vecini pașnici și stabili, asemeni României. Așa cum i-am declarat ieri președintelui Putin, o Rusie care este parte deplină a Europei nu are nevoie de o zonă-

tampón care să o separe de Europa. America și România sunt prietene ale poporului rus, așa cum este și alianța NATO.

Domnule președinte și cetățeni ai României, vizita mea și a soției mele Laura în frumoasa dvs. țară a fost scurtă, dar prietenia și în curând alianța între țările noastre vor fi de durată. În această piață istorică, între monumentele care atestă măreția României există și o clădire rămasă în ruine, fostele birouri ale poliției secrete. Este amintirea cea mai nimerită a tuturor atrocităților comise acolo și a justiției care s-a ridicat împotriva opresiunii, acel trist monument aduce aminte, de asemenea, de acei mulți români curajoși care nu au trăit să vadă ziua de azi. Ne rugăm pentru ei și pentru familiile lor. Cu toate acestea, speranțele lor au fost împlinite. Această națiune pe care ei au iubit-o se ridică. România și-a câștigat libertatea, România este hotărâtă chiar în fața dificultăților și se îndreaptă către o mai mare prosperitate și România își găsește locul în cea mai mare alianță a libertății din istorie.

Am venit să vă spun că lumea și țara mea cunosc caracterul poporului acestei țări mărețe. Noi respectăm țara dvs. Apreciem faptul că iubiți libertatea. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe dvs. și familiile dvs. Dumnezeu să binecuvânteze România și Dumnezeu să binecuvânteze America! Vă mulțumesc tuturor.

O zi pentru istorie: 21 noiembrie 2002

Prof.univ.dr. Ioan SCURTU

În calendarul evenimentelor esențiale din istoria românilor a intrat o nouă zi: 21 noiembrie 2002. Data când România a fost invitată să adere la NATO. Adică să intre în familia statelor europene și euro-atlantice, care se întemeiază pe un set de valori fundamentale: democrație, pace, ajutor reciproc, siguranță națională.

Așezate la interferența unor mari imperii – Rus, Otoman, Habsburgic – Țările Române au luptat din greu pentru a-și asigura existența, căutând mereu un punct de sprijin în Occident. Întreaga epocă de „redeșteptare națională”, marcată de Revoluția de la 1848, Unirea Principatelor din 1859, Independența de Stat din 1877, Marea Unire din 1918, a purtat pecetea valorilor europene: libertate, frăție, naționalitate, neamținare.

Ruperea legăturilor cu Occidentul după cel de al doilea război mondial, ca urmare a căderii „cortinei de fier”, care a despărțit cele două „lagăre” – socialist și capitalist –, a marcat puternic societatea românească, sărăcind-o și uniformizând-o. De aceea, chiar în perioada „războiului rece”, aspirația românilor – inclusiv a oficialităților, după 1958 – a fost aceea de a se reintegra în Europa, privită ca un întreg

„de la Atlantic la Urali” (cum spunea președintele francez Charles de Gaulle).

Revoluția română din decembrie 1989 a creat premisele unei reale și profunde integrări europene și euro-atlantice. Drumul a fost lung și greu. Era nevoie de o transformare radicală a societății românești, care a trebuit să parcurgă drumul de la totalitarism la democrație, de câștigarea credibilității pierdute, inclusiv din vina noastră. Să nu uităm de campania dusă de unii români în țară și în străinătate, care, sub pretextul dorinței de integrare în Uniunea Europeană și în NATO, au căutat să acrediteze ideea că, de fapt, România nu merita o asemenea „favoare”, deoarece era condusă de „securiști” și „comuniști”, travestiți în democrați. Până în ultima zi aceștia au reușit să strecoare în presa occidentală articole defăimătoare la adresa României.

Este meritul conducerii țării că după decembrie 1989 și-a fixat un obiectiv foarte clar: integrarea în structurile europene și euro-atlantice, pe care l-a urmărit cu perseverență, nelăsându-se antrenată în dispute inutile. A dovedit prin fapte că opțiunea României este fermă și sinceră; iar mărturia cea mai clară este

participarea Armatei noastre la acțiunile NATO, cu profesionalism și rigoare.

Invitarea României – împreună cu țările Baltice, Slovacia, Slovenia și Bulgaria – să adere la NATO, după ce, în 1997 fuseseră invitate Polonia, Ungaria și Cehia, înseamnă încheierea perioadei de scindare a Europei în blocuri militare și ideologii ostile. Statele membre NATO își garantează reciproc independența și integritatea teritorială. Vechile rivalități s-au topit într-o structură de securitate comună.

De la 21 noiembrie 2002, România nu mai trebuie să-și facă probleme pentru integritatea sa teritorială, care a fost mereu amenințată de-a lungul istoriei. Țara noastră este parte a unei comunități care acționează solidar împotriva oricărui pericol care s-ar putea ivi. Acest fapt a fost subliniat cu claritate de George W. Bush, cu ocazia vizitei sale în București, la 23 noiembrie 2002: „Dacă cineva, vreodată, va ataca România, dacă cineva, vreodată, va amenința România, NATO și SUA vor fi umăr la umăr cu Dumneavoastră. Ca aliat al NATO puteți avea această încredere. Nimeni nu va putea să ia libertatea acestei țări!”.

Rămâne acum ca noi, români, să aplicăm în viața de zi cu zi noile norme și exigențe, să dezvoltăm și să modernizăm țara, să parcurgem într-un timp cât mai scurt distanța care ne desparte de statele Uniunii Europene, pentru a ne putea integra în această comunitate care prefigurează viitorul nostru comun.

Cuvântarea președintelui Ion ILIESCU

(Continuare din pag. 1)

Vrem să facem compatibilă societatea românească cu standardele occidentale. Vrem să ridicăm nivelul de viață și prosperitatea tuturor cetățenilor României. Lucrăm pentru a crește eficiența și competitivitatea economiei naționale.

Am declanșat o luptă necruțătoare împotriva corupției și a birocrăției, care fac mult rău țării și care erodează încrederea în democrație.

Acționăm pentru creșterea capacității administrative a statului și pentru a cultiva integritatea morală a funcționarilor lui, conștiința datoriei față de cetățean, spiritul de solidaritate față de semenii noștri. Dorim să ne consolidăm calitatea de partener de încredere, de furnizor de securitate și de stabilitate în zona noastră geografică,

inclusiv prin participarea la misiuni de menținere a păcii. Este locul să exprimăm aprecierea și recunoștința noastră față de ostașii români care și-au îndeplinit cu înalt simț al datoriei misiunile încredințate în Bosnia, Kosovo, Macedonia, Albania, ca și în Afganistan. Avem cu toții de făcut față unor noi amenințări. Terorismul internațional impune acțiunea comună, solidară a tuturor statelor, a întregii lumi democratice. După 11 septembrie, România a acționat cu promptitudine și responsabilitate, alături de Statele Unite ale Americii, de comunitatea internațională, de alianța internațională antiteroristă pentru a combate rețelele teroriste și amenințarea armelor de distrugere în masă. Avem datoria față de generațiile care vin de a construi o lume pașnică și prosperă, tolerantă și deschisă dialogului dintre culturi și civilizații.

Domnule Președinte George W. Bush,
Democrația și libertatea sunt valori esențiale. Viitorul este de neconceput într-o lume dominată de tiranii. Cred sincer că tinerii prezenți aici în piață nu vor mai cunoaște ororile războiului și opresiunea totalitarismelor.

Avem nevoie unii de alții. Români și-au dorit să fie partenerii Americii. Astăzi li se împlinește un vis și un ideal, grație și dumneavoastră, domnule Președinte Bush.

Vă invit să vă adresați celor de față, întregului popor român, care a crezut întotdeauna în valorile și în destinul său european și care vede în Statele Unite ale Americii – pe care le reprezentați – un exemplu de democrație, de societate responsabilă și eficientă care nu a pregetat să facă sacrificii pentru a-și apăra valorile și idealurile”.

(Fotografii ROMPRES)